ป่าในวัด

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร
(ธรรมยุต) แห่งที่ ๑

ป่าในวัด สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร (ธรรมยุต) แห่งที่ ๑ วัด[illegible] จ.สมุทรสาคร

ป่าในใจ

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร
(ธรรมยุต) แห่งที่ ๑

วัดป่ามหาไชย

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร
(ธรรมยุต) แห่งที่ ๑

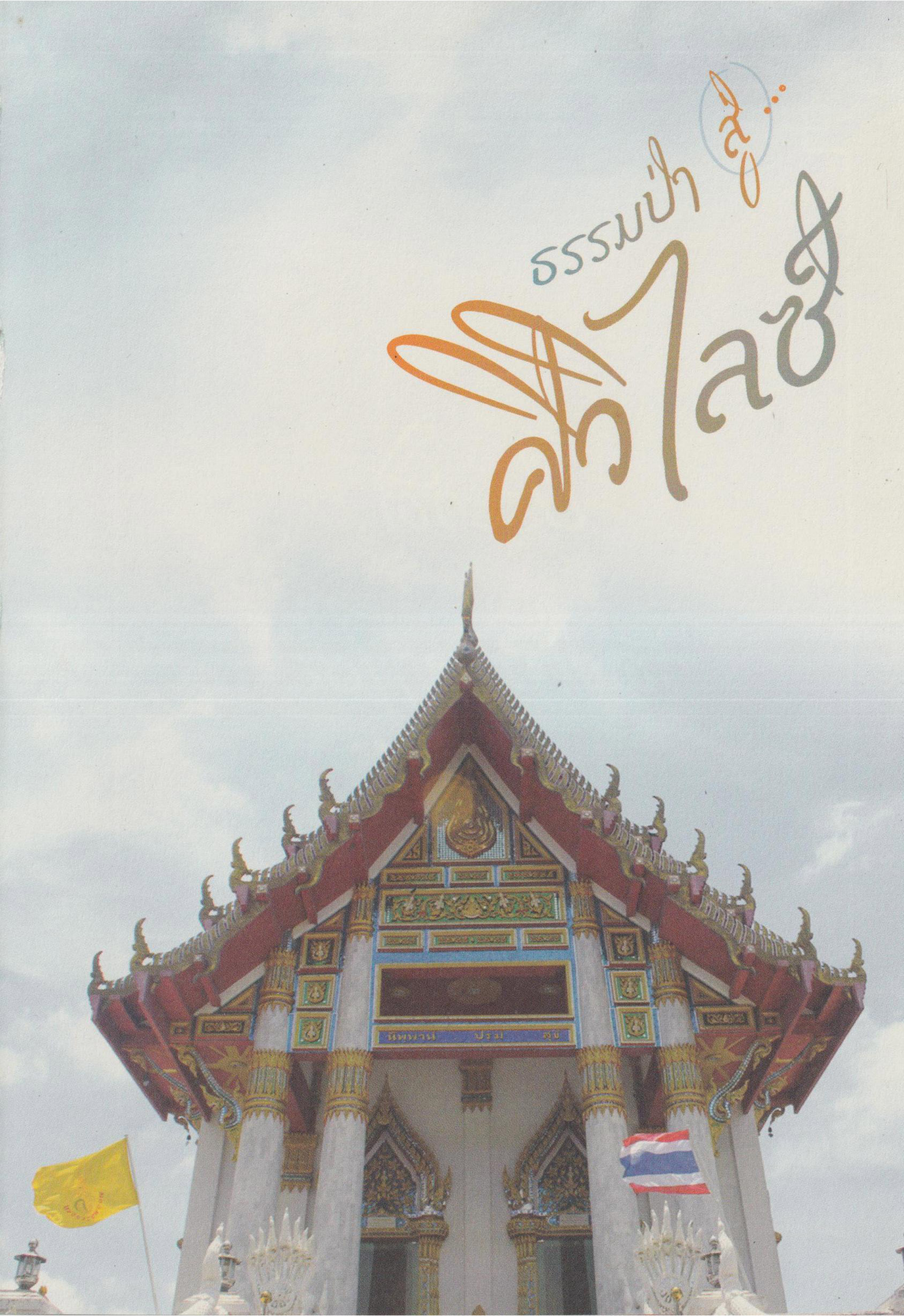
คำนำ

หนังสือ ป่าในnic เล่มนี้เป็นหนังสือแนะนำข้อมูลเกี่ยวกับวัดป่ามหาไชย จ.สมุทรสาคร เพื่อให้พุทธศาสนิกชนได้ทราบถึงประวัติความเป็นมาของวัด ประวัติเจ้าอาวาสผู้ก่อตั้งวัดป่ามหาไชย จ.สมุทรสาคร แห่งนี้ และยัง แทรกเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติคณะธรรมยุต รวมไปถึงผลงานด้านต่างๆของวัดป่ามหาไชย ทั้งทางด้านการศึกษา การปกครองพระภิกษุ,สามเณรภายในวัด และ อุบาสก,อุบาสิกาที่มาถือศีลปฏิบัติธรรม ณ วัดป่ามหาไชย จ.สมุทรสาคร แห่งนี้ ดังนั้น การรวบรวมข้อมูลวัดป่ามหาไชย และนำมาตีพิมพ์เป็นหนังสือเล่มเล็กเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทาน แนะนำข้อมูลให้กับเยาวชน กุลบุตร กุลธิดา และพุทธศาสนิกชน ทั้งหลายได้ทราบถึงข้อมูลต่าง ๆ เพื่อให้เป็นที่รู้จักกับสถานปฏิบัติธรรม คณะผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ไม่มากก็น้อยต่อกัลยาณมิตรทุกท่าน เพื่อต่อไปในภายภาคหน้า ข้อมูลเหล่านี้จะทำให้ผู้ที่มีความสนใจและกำลังมองหาสถานที่ปฏิบัติธรรมอยู่ ได้รู้จักกับสถานปฏิบัติธรรมแห่งนี้ จึงขออนุโมทนาบุญบทุกท่านที่ทำไว้ดีแล้วด้วยเถิด

คณะผู้จัดทำ

สารบัญ

ธรรมป่า สู่... ศิวิไลซ์

ประวัติ
วัดป่ามหาไชย

"สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร (ธรรมยุต) แห่งที่ ๑"

วัดป่ามหาไชย
สำนักปฏิบัติธรรม
ประจำจังหวัดสมุทรสาคร(ธ)แห่งที่ ๑

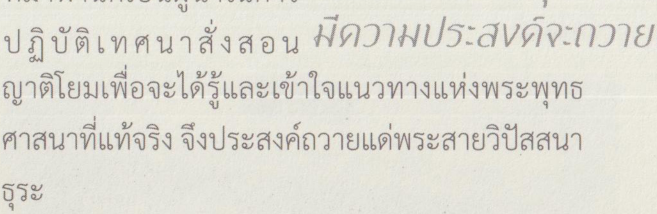
“คำว่า “มหาไชย” เป็นมงคล
นามของวัด เป็นสถานที่เหมาะ
แก่การ ประพฤติวัตรปฏิบัติ
ธรรม เพื่อเอาชนะกิเลสทั้ง
หลาย อันเป็นความชนะยิ่ง
ใหญ่เหนือความชนะทั้งปวง”

ความเป็นมา

เมื่อ พ.ศ.๒๕๓๓ นางปทุม อนงคพงค์พันธ์ ข้าราชการครู ได้ปรารภถึงความตั้งใจซึ่งศรัทธาเลื่อมใสในพระพุทธศาสนา มีความประสงค์จะถวายที่ดินจำนวน ๖ ไร่ เพื่อสร้างให้เป็นที่พักสงฆ์ หรือ สร้างให้เป็นวัดในพระพุทธศาสนา เพราะในเขตหมู่ ๗ และ หมู่ ๘ ตำบลบ้านเกาะ ยังไม่มีวัด ชาวบ้านจะไปทำบุญแต่ละครั้งต้องลำบาก ในการเดินทาง การที่มีความประสงค์ถวายที่ดินเพื่อให้สร้างเป็นวัด ยังมีเจตนาเพื่อจะให้พระภิกษุที่มาพำนักเป็นผู้นำในการปฏิบัติเทศนาสั่งสอนญาติโยมเพื่อจะได้รู้และเข้าใจแนวทางแห่งพระพุทธศาสนาที่แท้จริง จึงประสงค์ถวายแด่พระสายวิปัสสนาธุระ

"ถึงความตั้งใจ ซึ่งศรัทธา เลื่อมใสในพระพุทธศาสนา มีความประสงค์จะถวายที่ดิน"

ต่อมา พระมหาประกอบ ธมฺมชีโว เจ้าอาวาสวัดป่าชัยรังสี ตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มองเห็นเจตนาอันเป็นมงคลนี้ จึงอนุโมทนารับที่ดินจำนวน ๖ ไร่ ของนางปทุม อนงคพงษ์พันธ์ เพื่อจะสร้างให้เป็นที่พักสงฆ์

• พื้นที่วัดป่ามหาไชย ในอดีต

และได้มอบหมายการสร้างสะพาน ทำถนน ให้นายเชิด พิมมะรัตน์ กำนันตำบลบ้านเกาะ เป็นผู้ดำเนินการนำกำลังชาวบ้านทำสะพานข้ามคลองหน้าโรงเรียนบ้านอ้อมโรงหีบ และทำถนนจากหน้าโรงเรียนบ้านอ้อมโรงหีบ (เล็กนิ่ม อนุสรณ์) ไปถึงสถานที่จะสร้างสำนักสงฆ์ ระยะทาง ๑ กิโลเมตร

"พุทธศาสนิกชนได้ร่วมกันสร้าง สะพานมหาไชยมงคล และ ทำถนนเข้าวัดใหม่"

กำนันเชิด พิมมะรัตน์ และ นางปทุม อนงคพงษ์พันธ์ ได้บริจาคที่ดินเพื่อให้ทำถนนผ่านเข้าสำนักสงฆ์ พร้อมชาวบ้านอีก ๒ แปลง สิ้นงบประมาณ ๔๕๐,๐๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นบาทถ้วน) ***(ปัจจุบันได้ปิดกั้นไม่ให้ผ่าน พุทธศาสนิกชนจึงได้ร่วมกันสร้างสะพานมหาไชยมงคลและทำถนนเข้าวัดใหม่)***

• สะพานมหาไชยมงคลแห่งใหม่ที่พุทธศาสนิกชนร่วมกันสร้าง

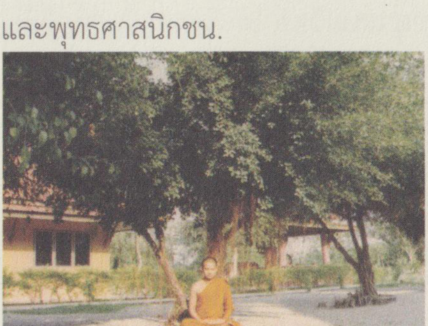
• สะพานมหาไชยมงคลแห่งใหม่ที่พุทธศาสนิกชนร่วมกันสร้าง

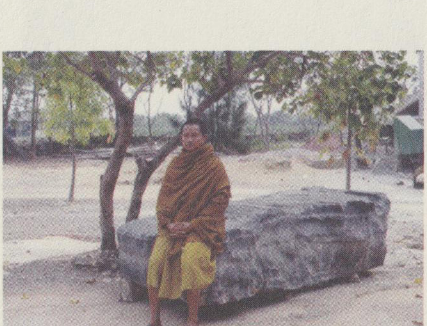
• ภาพพระมหาประกอบ ธัมมชีโว ในช่วงดำเนินการสร้างศาลาเทวธรรม

พระมหาประกอบ ธมฺมชีโว ได้ปรารภถึงความประสงค์แห่งการบวชเข้ามาในพระบวรพุทธศาสนา มีเจตนาศึกษาธรรมปฏิบัติธรรมเพื่อเข้าถึงแก่นแท้แห่งพุทธธรรม ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสแสดงไว้ดีแล้ว และเจตนาการสร้างวัดให้เป็นที่เหมาะแก่การบำเพ็ญธรรมของกุลบุตรกุลธิดาและพุทธศาสนิกชน.

"เพื่อสร้างวัดให้เป็นที่เหมาะแก่การบำเพ็ญธรรม ของกุลบุตร กุลธิดา และพุทธศาสนิกชน"

• บริเวรศาลาเทวธรรมหลังใหญ่ในอดีต

• บริเวรหน้าศาลาเทวธรรมหลังเล็กในอดีต

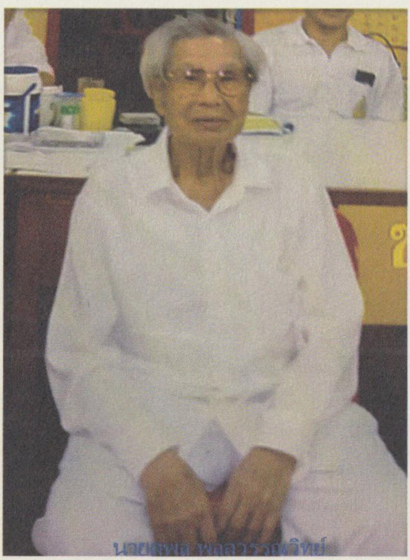

• คุณอภิราดี อามตยกุล

คุณจรัสศรี-คุณอภิราดี อามตยกุล ได้มีกุศลจิตร่วมในการสร้างที่พักสงฆ์ด้วยการบริจาคปัจจัยซื้อที่ดินสวนมะพร้าวเป็นแปลงที่ ๒ จำนวน ๑๓ ไร่ ๑ งาน ๖๐ ตารางวา เพื่อถวายให้สร้างวัดตามเจตนาของ พระมหาประกอบ ธมฺมชีโว ในเจตนาการสร้างที่พักสงฆ์แห่งนี้ ให้เป็นวัดโดยสมบูรณ์ และฉลองศรัทธาผู้บริจาคที่ดิน

"สู่ที่พักสงฆ์
๒๙ มิ.ย. พ.ศ. ๒๕๓๓"

พระมหาประกอบ ธัมมชีโว จึงขอลาออกจากตำแหน่งเจ้าอาวาสวัดป่าชัยรังสีเมื่อ**วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๓๓** และ ได้ย้ายมาพำนักที่พักสงฆ์นี้เมื่อ **วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๓๓** พร้อมกับได้ดำเนินการก่อสร้างถนน สะพาน ศาลาการเปรียญ ห้องน้ำห้องส้วม เพื่อให้ใช้ประโยชน์ได้ก่อนเข้าพรรษา

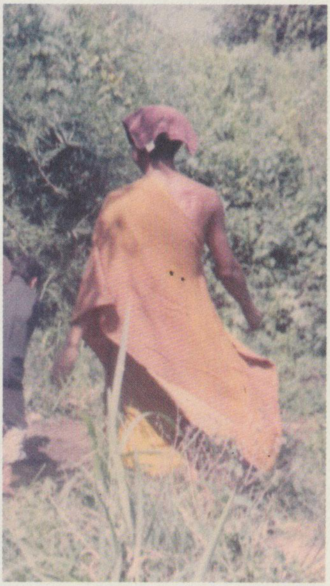

• นายสุรพล พลสุวรรณวิทย์

คณะศรัทธา โดยการนำของ **นายสุรพล พลสุวรรณวิทย์** ได้บริจาคทรัพย์ซื้อที่ดินถวายอีก ๒๔ ไร่ รวมเป็นที่ดิน ๔๓ ไร่ (เป็นแปลงที่ ๓ จำนวน ๒๔ไร่) ใน ปี พ.ศ. ๒๕๔๗

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว เริ่มพัฒนาวัด

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว เริ่มพัฒนาวัด

ใน ปี พ.ศ.๒๕๓๓ มีพระภิกษุจำพรรษา ๕ รูป สามเณร ๓ รูป ได้มีผู้ศรัทธาเลื่อมใสให้การสนับสนุนทั้งกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังความคิด กำลังสติปัญญา จนสำเร็จเป็นวัดป่ามหาไชย ประเภทสำนักสงฆ์ พระภิกษุสามเณร ได้พำนักอาศัยประพฤติวัตรปฏิบัติธรรม เป็นสถานที่ให้พุทธศาสนิกชนทำบุญทำทาน รักษาศีล เจริญเมตตาภาวนา ตลอดการเข้ามาปรึกษาปัญหาชีวิต ปัญหาครอบครัว ปัญหาสังคม และยังได้อนุเคราะห์สงเคราะห์สรรพสัตว์นานาชนิดที่เข้ามาอาศัยหลบภัยในเขตอภัยทาน

"มีผู้ศรัทธาเลื่อมใสให้การสนับสหนุนทั้งกำลังกาย กำลังทรัพย์ กำลังความคิด กำลังสติปัญญา จนสำเร็จเป็นวัดป่ามหาไชย"

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว กำลังก่อสร้างศาลากับชาวบ้าน

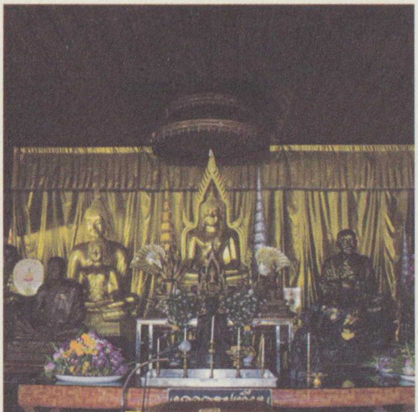

• ภายในพระอุโบสถ วัดป่ามหาไชย จ.สมุทรสาคร

พ.ศ.๒๕๕๕ โดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม ตั้งให้วัดป่ามหาไชยเป็นสำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร (ธรรมยุต) แห่งที่ ๑

โดยจัดให้มีการเปิดรับ อุบาสก อุบาสิกา กุลบุตร กุลธิดา ได้เข้ามาประพฤติปฏิบัติธรรม เพื่อให้เป็นศูนย์รวมในการปฏิบัติธรรม เจริญรอยตามหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งมีแนวทางในการจัดกิจกรรมในหลายรูปแบบ ทั้งนี้พระมหาประกอบ ธัมมชีโว ยังได้นำแนวทางการปฏิบัติธรรม ตามหลักปฏิปทาพระธุดงคกรรมฐานตามแบบฉบับสายท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต เข้ามาเป็นหลักในการอบรมพระภิกษุสามเณร และ พุทธศาสนิกชน ด้วย

"จากท้องทุ่งสู่...สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร (ธรรมยุต) แห่งที่ ๑"

• ภายในศาลาเหวธรรมหลังเล็ก

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว นั่งพักใต้ร่มมะพร้าว

ด้านการปกครอง

วัดป่ามหาไชย มีข้อวัตรปฏิบัติถือแบบอย่างวัดฝ่าย อรัญญวาสี เพื่ออนุโลมฝ่ายคามวาสี ได้นำระเบียบบริหาร วัดธรรมยุต พ.ศ. ๒๕๐๐ ของคณะธรรมยุตเป็นหลักการ มีข้อกติกาสงฆ์ประจำวัด ถือหลักปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ กฎระเบียบ อาณัติข้อห้ามของคณะสงฆ์โดยมหาเถรสมาคม เป็นแนวทางในการปกครอง อรัญวาสี (อ่านว่า อะ-รัน-ยะ-วา-สี) แปลว่า ผู้อยู่ในป่า, ผู้อยู่ประจำป่า เป็นชื่อเรียกคณะสงฆ์โบราณคณะหนึ่งซึ่งตั้งอยู่ในป่าห่างชุมชน เรียกว่า คณะอรัญวาสี คู่กับ คณะคามวาสี ซึ่งตั้งวัดอยู่ในชุมชน ปัจจุบันหมายถึงภิกษุผู้อยู่ในป่าหรือที่เรียกโดยทั่วไปว่า พระป่า ซึ่งมีกิจวัตรประจำวันเน้นหนักไปในทางวิปัสสนาธุระคืออบรมจิต เจริญปัญญา นุ่งห่มด้วยผ้าสีปอนหรือสีกรัก มุ่งการปฏิบัติธรรมและการเผยแผ่เป็นหลัก ไม่เน้นงานด้านการบริหารปกครอง การศึกษาพระปริยัติธรรม และสาธารณูปการหรือการก่อสร้างพัฒนาวัด

“ภิกษุผู้อยู่ในป่าหรือที่เรียกโดยทั่วไปว่า พระป่า ซึ่งมีกิจวัตรประจำวันเน้นหนักไปในทางวิปัสสนาธุระคืออบรมจิต เจริญปัญญา“

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว นำคณะสงฆ์ลงปาฏิโมกข์ภายในพระอุโบสถ

อรัญญวาสี คือ พระภิกษุ ฝ่ายที่มุ่งศึกษาธรรม โดยการกระทำ หรือลงมือปฏิบัติ และพำนักอยู่ ตามป่า เขา ที่สงบ สงัด สะดวกต่อการปฏิบัติ จึงเรียกว่า พระฝ่ายอรัญวาสี พระธุดงคกรรมฐาน หรือ พระป่า

พระภิกษุ ที่ได้รับการยกย่องนับถือว่า เป็นพระบุพพาจารย์ใหญ่ แห่งกองทัพธรรม พระกรรมฐานในประเทศไทย ได้แก่ ท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ผู้ได้บำเพ็ญความเพียร ในขั้นเอกอุ จนบรรลุถึงธรรมชั้นสูงสุด

พระป่า หรือพระธุดงคกรรมฐาน สายท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต มีต้นเค้าดั้งเดิม ประมาณว่าเริ่มแต่ พระอาจารย์สีทา ชัยเสโน อดีตเจ้าอาวาสวัดบูรพา อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี

สำหรับพระเถระผู้มีบทบาท ในการสร้างหลักปักธงชัย พระกรรมฐาน ในแผ่นดินที่ราบสูง แดนอีสาน ได้แก่

ท่านเจ้าคุณพระอุบาลีคุณูปมาจารย์ (จันทร์ สิริจันโท) วัดบรมนิวาส กรุงเทพฯ

หลวงปู่เสาร์ กันตสีโล วัดเลียบ อุบลราชธานี

และ หลวงปู่มั่น ภูริทัตตมหาเถร ซึ่งกาลต่อมา ได้ให้การอบรม สั่งสมบารมีธรรม แก่พระภิกษุสามเณร จนมีศิษย์ เป็นพระธุดงคกรรมฐาน ผู้ทรงคุณธรรม สัมมาปฏิบัติ ออกจาริกธุดงค เผยแผ่ธรรมนำศรัทธาสาธุชน ได้ผลดี เป็นอันมาก ต่อกิจการงานพระศาสนาสร้างสำนักป่า วัดวา ศาสนสถานในพระพุทธศาสนา ตามแบบที่เรียกว่า"วัดป่า" ที่เน้นธรรมชาติ ความเรียบง่าย สะอาด สงบ สว่างด้วยแสงธรรม

พระสายนี้ ชาวบ้านศรัทธาเรียกว่า พระธุดงคกรรมฐานหรือพระป่าสายท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตโต ซึ่งดำเนินปฏิปทา ตามแนวพ่อแม่ครูอาจารย์

พระป่าพระธุดงคกรรมฐาน จะปฏิบัติต่อครูอาจารย์ ที่เรียกท่าน ด้วยความเคารพอย่างสูงว่า "พ่อแม่ครูอาจารย์" ด้วยความเคารพนับถือ ดุจบิดรมารดาแลครูอาจารย์ ผู้เป็นพ่อแม่ ครูอาจารย์ ก็จะปกครอง อบรมดูแล ลูกศิษย์ ด้วยความเมตตาดุจพ่อแม่ แลครูอาจารย์ เช่นกัน

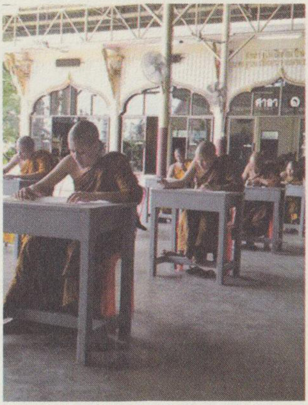
ที่มา : ปฏิปทาพระธุดงคกรรมฐานสายหลวงปู่มั่น ภูริทัตโต

• *พระมหาประกอบ ธัมมชีโว นำพระสงฆ์ออกบิณฑบาตเมื่อครั้งอดีต*

ด้านการศึกษา

การศึกษา วัดป่ามหาไชย จ.สมุทรสาคร สนับสนุนพระภิกษุสามเณร ให้มีการศึกษาเล่าเรียนพระธรรมวินัยควบคู่ไปกับการปฏิบัติตามแบบอย่างของหมู่สงฆ์ฝ่ายอรัญญวาสี และอนุโลมให้เข้าสอบความรู้นักธรรมและบาลีสนามหลวง เพื่อเป็นการสนับสนุนการศึกษาฝ่ายปริยัติธรรม

• พระภิกษุสามเณร เรียนพระปริยัติธรรม

การเล่าเรียนศึกษาพระปริยัติธรรมนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่รัฐให้ความสำคัญมาตลอด ดังที่ สมเด็จกรมพระยาดำรงราชานุภาพ ตรัสไว้ใน อธิบายเรื่องการสอบพระปริยัติธรรม ว่า

"การสอบพระปริยัติธรรมของพระภิกษุสามเณร นับเป็นราชการแผ่นดินอย่างหนึ่ง ด้วยอยู่ในพระราชกิจของพระเจ้าแผ่นดินผู้เป็นพุทธศาสนูปถัมภก"

ในปัจจุบันมีการจัดการศึกษาบาลีอย่างเป็นระบบ โดยแม่กองบาลีสนามหลวงรับผิดชอบดูแลโดยภายใต้การกำกับของมหาเถรสมาคม ในความอุปถัมภ์ของรัฐบาล

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว พาพระภิกษุ.สามเณร เข้าสอบวัดความรู้นักธรรมและบาลีสนามหลวง

• นำนักเรียน รร.บ้านอ้อมโรงหีบ เวียนเทียน

พระมหาประกอบ ธัมมชีโว ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านอ้อมโรงหีบ ต.บ้านเกาะ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร และยังได้เมตตาจัดชั่วโมงการสอนในวิชาพระพุทธศาสนา ให้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านอ้อมโรงหีบ เพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกอบรมทางด้านคุณธรรม จริยธรรม และ ศีลธรรม เพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พระพุทธศาสนา เป็นพื้นฐานนำไปพัฒนาตนเองและสังคม ในอดีตการศึกษาไทยจะมุ่งเน้นด้านปรัชญาและการปลูกฝังคุณธรรมเป็นอย่างยิ่ง โดยมีพระสงฆ์เป็นผู้ให้ความรู้แก่ประชาชน หากจะเป็นการดีถ้าในปัจจุบัน ยังคงไว้ซึ่งการปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม และ ศีลธรรมให้กับเยาวชนรุ่นหลัง ได้ศึกษาเข้าใจ นำหลักธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้าไปฝึกหัดปฏิบัติก็จะก่อให้สังคมเกิดความสงบสุขร่มเย็นสมกับที่เป็นเมืองพุทธต่อไปในอนาคต

“เพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ พระพุทธศาสนา เป็นพื้นฐานนำไปพัฒนาตนเองและสังคม“

• อบรมธรรมะให้กับนักเรียน รร.บ้านอ้อมโรงหีบ

• นักเรียนเดินทางมาอบรมธรรมะ ณ วัดป่ามหาไชย

• มอบอุปกรณ์การเรียน

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว มอบทุนการศึกษาให้กับเด็กนักเรียน

ทุนการศึกษา เมื่อสังคมมีวิวัฒนาการไปจนโอกาสการได้งานอาชีพ ขึ้นอยู่กับวุฒิการศึกษาในระบบโรงเรียนเป็นสำคัญ ผู้ที่มีการศึกษาอย่างเป็นทางการมาน้อย ก็ย่อมเสียเปรียบ ถ้าบุคคลได้รับการศึกษาน้อย ไม่ใช่เพราะขาดสติปัญญา หรือความวิริยะอุตสาหะ แต่เพราะฐานะของครอบครัวไม่อำนวย ขาดทุนรอนค่าใช้จ่ายที่จำเป็น เขาก็จะไม่มีโอกาสแสดงความสามารถทำประโยชน์ให้แก่สังคมได้เท่าที่ควร ทุนการศึกษาที่ผู้อื่นหยิบยื่นมาช่วยสงเคราะห์ ก็จะเป็นการลงทุนสร้างทรัพยากรมนุษย์ ที่ให้ผลได้มาก เป็นการสร้างความเสมอภาคในโอกาสให้แก่บุคคล ที่จะเป็นกำลังของสังคม

• มอบอุปกรณ์การเรียน

ที่มา : สารานุกรมไทยสำหรับเยาวชนฯ / เล่มที่ ๑๒ / เรื่องที่ ๒ การศึกษา / ทุนการศึกษา

• เด็กนักเรียนในอดีตถ่ายรูปร่วม กับ พระมหาประกอบ ธัมมชีโว

• คณะครูอาจารย์นำนักเรียน จัดกิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ณ วัดป่ามหาไชย

• ภาพอุโบสถวัดป่ามหาไชย

สิ่งปลูกสร้าง

สิ่งปลูกสร้างที่เป็นถาวรวัตถุ มีอุโบสถ ๑ หลัง ศาลาการเปรียญ ๒ หลัง หอระฆัง ๑ หลัง โรงครัว ๑ หลัง โรงล้างบาตร ๑ หลัง ถังส่งน้ำบาดาล ขนาด ๑๙ คิว ๑ ถัง กุฏิ ๒๙ หลัง เวจจกุฏี ๑๐๘ ห้อง กุฏิรับรองของพระอาคันตุกเถร ๓ หลัง และเขตอยู่ปฏิบัติธรรมสำหรับผู้มาถือศีลอุโบสถบวชชีพราหมณ์ซึ่งสามารถอยู่พักได้ ๓๐๐ คน.

• ศาลาเทวธรรมหลังแรกของวัดป่ามหาไชย

ในปีพุทธศักราช ๒๕๓๓

ประชาชนผู้มีจิตศรัทธา สร้างศาลาเทวธรรม เพื่อเป็นสถานที่ประกอบกิจทางศาสนา เป็นศาลาหลักแรกของวัดป่ามหาไชย ปัจจุบันก็ยังคงใช้ศาลาหลังนี้ประกอบกิจกรรมทางพุทธศาสนาอยู่

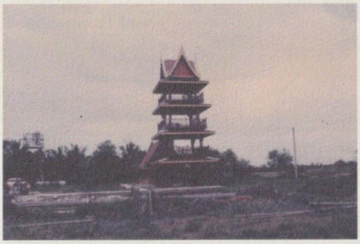
ศาสนสถาน คือ สถานทางศาสนา ใช้ประกอบศาสนพิธี เช่น การอาราธนาศีลและสมาทานศีลในวัด

ศาสนาพุทธมีศาสนสถานสำคัญ คือ วัด โดยมีเจ้าอาวาสเป็นผู้ปกครองวัด ในวัดมี โบสถ์ วิหาร เจดีย์ ศาลาการเปรียญ กุฏิ เมรุ หอสวดมนต์ โรงเรียนพระปริยัติธรรม และสถูป เป็นต้น เป็นสถานที่ใช้ประกอบพิธีทางศาสนา เป็นที่พำนักของพระภิกษุ และเป็นอนุสรณ์ให้ระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย ซึ่งพุทธศาสนิกชนนิยมไปกราบไหว้บูชา และร่วมกิจกรรมต่าง ๆ

• ภาพศาลาเทวธรรมหลังใหญ่

อานิสงส์แห่งการสร้างสถานปฏิบัติธรรม ๙ ประการ

• หอระฆังไม้วัดป่ามหาไชย

อานิสงส์ในชาตินี้เพื่อตน

๑. ทำให้จิตใจเยือกเย็น ครอบครัวอบอุ่น ลูกหลานกตัญญู มีปีติสุขตลอดเวลา

๒. มีเพื่อนดี มีบริวารซื่อสัตย์ ธุรกิจก้าวหน้า ธุรกิจมั่นคง

๓. ชีวิตมีแต่ความเป็นสิริมงคล มีความอุดมร่มเย็นเป็นสุข

๔. พ้นทุกข์ ภัย โรค โศก ศัตรู ภัยพาลทั้งปวง

อานิสงส์เพื่อคนอื่น

๕. ได้สร้างธรรมนาวา ขนสัตว์น้อยใหญ่ ข้ามทุกข์ในวัฏฏะสงสาร ก้าวถึงฝั่งคือพระนิพพาน

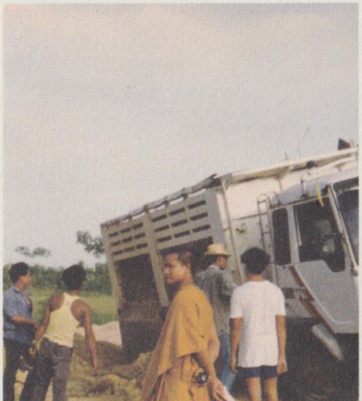
๖. ได้ให้ธรรมทาน และให้อโหสิกรรม

อานิสงส์ในภพหน้า

๗. มีอริยทรัพย์ ไม่ทุกข์ยากลำบาก

๘. มีสุคติโลกสวรรค์ในเบื้องหน้าแน่นอน

๙. เลื่อนชั้นจิต ได้ภพภูมิที่ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป

• ดูแลการก่อสร้างศาสนสถาน

ประวัติ
เจ้าอาวาส

“พระครูสิริสุตวราภรณ์

(พระมหาประกอบ ธมฺมชีโว)”

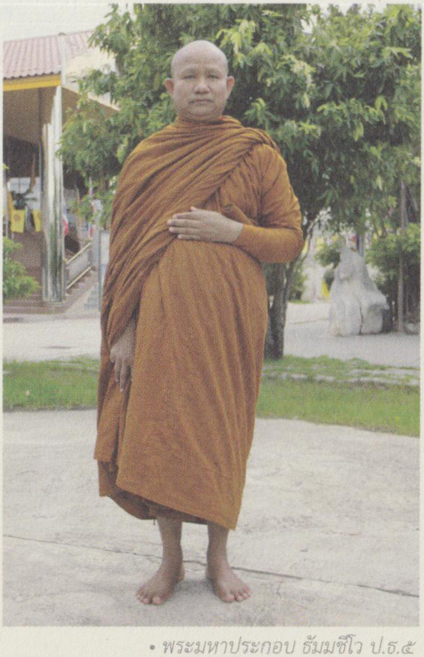
“ถ้ารักตัว กลัวกรรม อย่าทำชั่ว
จะหมองมัว หม่นไหม้ไปเมืองผี
จงเลือกทำ แต่กรรม ที่ดีดี
จะได้มี ความสุข พ้นทุกข์ภัย”

ฆาราวาส

พระมหาประกอบ ธัมมชีโว เกิดในวันที่ ๑๖ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๓ ตรงกับวันเสาร์ แรม ๘ ค่ำ เดือน ๘ ปีชวด เวลา ๐๘:๐๐ น.

ที่บ้านเลขที่ ๑๙ หมู่ที่ ๑๐ บ้านหนองทองหลาง ต.หนองหิน อ.ยโสธร จ.อุบลราชธานี ปัจจุบันเป็นอำเภอเมืองยโสธรจังหวัดยโสธร (พ.ศ.๒๕๑๕) บิดาชื่อนายจูมศรี โคตรสมบัติ มารดาชื่อนางจูม เสนาไทย เป็นบุตรคนที่ ๕ ในจำนวนบุตร ๑๐ คน

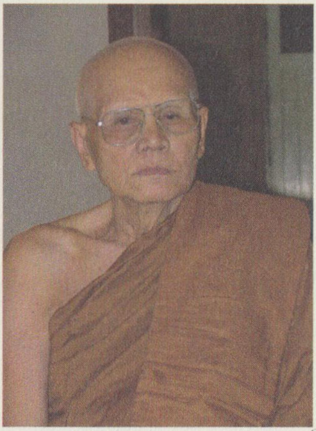
จบการศึกษาชั้นประถมปีที่ ๔ จากโรงเรียนบ้านหนองหิน ต.หนองหิน อ.ยโสธรจ.อุบลราชธานี

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว ป.ธ.๕

บรรพชิต

บรรพชาเมื่ออายุ ๑๓ ปี ที่อุโบสถวัดศรีธรรมมาราม (วัดสร่างโศก) อ.เมืองยโสธร จ.ยโสธร พระครูอมรวิสุทธิ์ (พวง สุขินฺทฺริโย) เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน พ.ศ.๒๕๑๖ สังกัดวัดป่าหนองไคร้ บ้านหนองทองหลาง ต.หนองหิน อ.เมืองยโสธร พระครูสุมนสารคุณ (ประสาน สุมโน) เจ้าอาวาส

• พระครูอมรวิสุทธิ์ (พวง สุขินฺทฺริโย)

อุปสมบทเมื่ออายุ ๒๐ ปี (บวชต่อจากสามเณร) ณ พัทธสีมาวัดโพธิสมภรณ์ อ.เมืองอุดรธานี จ.อุดรธานี โดยมีพระเทพเมธาจารย์ (จันทร์ศรี จนฺททีโป) เป็นพระอุปัชฌาย์ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๓ เวลา ๑๓.๓๑ น.พระครูอุดรคณานุศาสน์ เป็นพระกรรมวาจาจารย์ พระมหาสิงห์ อินฺทปญฺโญ เป็นพระอนุสาวนาจารย์

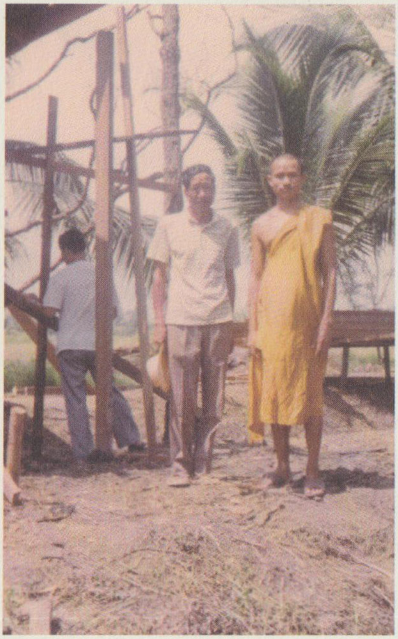
• พระอุดมญาณโมลี (จันทร์ศรี จนฺททีโป)

“ อันนี้จะยกตัวอย่าง เช่นว่า เราที่เป็นชาวพุทธนิยมบวชลูก บวชหลาน เมื่อลูกหลานบวชเป็นพระก็ตาม บวชเป็นเณรก็ตาม ถ้าบวชเข้ามาอยู่ในร่มผ้ากาสาวพัสตร์แล้ว ก็ชื่อว่าเป็นผู้มีศีล แม้แต่บิดามารดาก็ต้องมากราบ กราบลูกของตนที่บวชนั่น ที่อยู่ในผ้าเหลืองนั่น นี่แสดงให้เห็นว่าผู้มีศีลนั้น มีคุณงามความดี หรือว่าศีลนี้มีอำนาจวาสนา แม้แต่นายร้อย นายพล นายพัน พระราชา มหากษัตริย์ ก็มากราบผู้มีศีล จะอยู่ในวรรณะไหนก็ตาม ถ้ามาบวชแล้วถือว่าเป็นวรรณะที่สูง เป็นคนที่มีลาภ มียศ สูงกว่าพระมหากษัตริย์ อันนี้แหละคือศีล” *โอวาทธรรม : พระครูอมรวิสุทธิ์ (พวง สุขินฺทฺริโย)*

“ การให้โอกาสแก่คน มิใช่ทำตนให้หมดโอกาส
แต่เป็นการแบ่งเบา งานในอนาคต”

โอวาทธรรม : พระอุดมญาณโมลี (จันทร์ศรี จนฺททีโป)

จำพรรษาวัดบรมนิวาส

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว ในอดีต

เมื่อครั้งพระมหาประกอบ ธัมมชีโว ป.ธ.๕ ได้จำพรรษาที่วัดบรมนิวาส กรุงเทพมหานคร **พ.ศ.๒๕๒๕-๒๕๒๘** ได้เป็นหนึ่งในผู้ก่อตั้งศูนย์อบรมภาวนา สิริจนฺโท วัดบรมนิวาส

"ก่อตั้งศูนย์อบรมภาวนา สิริจนฺโท วัดบรมนิวาส"

ต่อมาดำรงตำแหน่ง**เจ้าอาวาสวัดป่าชัยรังสี** หมู่ ๔ ตำบลบ้านเกาะอ.เมือง สมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร วันที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๒๘ - วันที่ ๒๙ มิถุนายน พศ. ๒๕๓๓ รวมเวลา ๕ ปี ๑ เดือน ๒ วัน

ให้กำเนิดวัดป่ามหาไชย

พระมหาประกอบ ธัมมชีโว ก่อตั้งให้กำเนิดวัดป่ามหาไชยดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสตั้งแต่

วันที่ ๒๙ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๓๓ - ปัจจุบัน

ประวัติ

คณะธรรมยุต

"ธรรมยุติกนิกาย
เป็นคณะหนึ่งของพระสงฆ์ในประเทศไทย"

ผู้ประดิษฐานคณะธรรมยุต

พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว หรือ พระวชิรญาณมหาเถระ เมื่อพระองค์ทรงผนวชพระองค์ได้ศึกษาในพระธรรมวินัยทั้งด้านคันถธุระและวิปัสสนาธุระอย่างจริงจัง

“คำว่า “ธรรมยุต” แปลว่า “ผู้ประกอบด้วยธรรม” หรือ “ชอบด้วยธรรม” หรือ “ยุติตามธรรม” หมายถึง คณะสงฆ์นี้เกิดขึ้นด้วยมุ่งแสวงหาว่าข้อใดเป็นธรรม เป็นวินัย เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า แล้วปฏิบัติในข้อนั้น โดยเว้นข้อที่ไม่เป็นธรรม ไม่เป็นวินัย ไม่เป็นคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า แม้จะเป็นข้อปฏิบัติที่ประพฤติตามกันมาแต่ผิดธรรมวินัยก็ตาม”

ธรรมยุติกนิกาย

ธรรมยุติกนิกาย เป็นคณะหนึ่งของพระสงฆ์ในประเทศไทย เป็นฝ่ายวิปัสสนาธุระ ตั้งขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โดยพระวชิรญาณเถระ (เจ้าฟ้ามงกุฎ : พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4) และเมื่อถึงรัชกาลที่ 5 พ.ศ. 2445 พระบาทสมเด็จพระจุล จอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงมีพระบรมราชโองการ ให้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติลักษณะการปกครองคณะสงฆ์ขึ้น เป็นครั้งแรกในประเทศไทย พระราชบัญญัติฉบับนี้มีชื่อว่า “พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ รศ.121”

> “พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ รศ.121”มีสาระสำคัญคือได้ยกสถานะคณะธรรมยุติ ให้เป็นนิกายอย่างถูกต้องตามกฎหมาย”

มีสาระสำคัญคือได้ยกสถานะคณะธรรมยุติให้เป็นนิกายอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

นิกาย ธรรมยุต ตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อปฏิรูปและฟื้นฟูด้านวัตรปฏิบัติของสงฆ์ ให้มีความถูกต้องและเข้มงวดตามพุทธบัญญัติ ให้พระภิกษุสงฆ์มีวัตรปฏิบัติที่เคร่งครัดถูกต้องตามพระวินัยปฏิบัติในสิ่ง ที่ถูกต้องดีงาม ศึกษาพระปริยัติธรรมอย่างเข้าใจแจ่มแจ้ง เป็นการฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในส่วนที่บกพร่องของพระสงฆ์ไทยที่มีมาแต่โบราณ ให้สมบูรณ์ทั้งพระวินัยปิฎกและพระสุตตันตปิฎก ซึ่งเป็นความพยายามของพระวิชรญาณเถระเพื่อช่วยปฏิรูปการคณะสงฆ์และเผยแผ่พระ พุทธศาสนาให้เจริญรุ่งเรืองอย่างบริบูรณ์ขึ้นในประเทศไทย

การก่อตั้งธรรมยุติกนิกาย

โดยพระวชิรญาณเถระ

เจ้าฟ้ามงกุฎ : พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า อยู่หัว รัชกาลที่ 4 ขณะดำรงพระยศเป็นเจ้าฟ้ามงกุฎ ได้พบเห็นข้อวัตรปฏิบัติของพระสงฆ์ที่ย่อหย่อนคลาดเคลื่อนไปจากกพระธรรม วินัยเป็นอันมาก ภายหลังจากที่ได้ทรงวิสาสะกับพระมอญ ชื่อซาย ฉายา พุทฺธวํโส ซึ่งได้อธิบายหลักปฏิบัติตามหลักพระวินัยได้ชัดเจนเป็นที่พอพระทัย จึงได้ทรงอุปสมบทใหม่ เมื่อ พ.ศ. 2372 ภายหลังที่ทรงแก้ไขข้อวัตรปฏิบัติต่าง ๆ ให้ถูกต้องตรงตามพระวินัยแล้ว ก็ได้มีพระภิกษุเลื่อมใสเข้ามาขอศึกษาอยู่ด้วย จำนวนผู้เลื่อมใสในความเคร่งครัดของเจ้าฟ้ามงกุฎเพิ่มจำนวนขึ้นจนนำไปสู่การ รวมตัวกันเรียกว่าคณะธรรมยุตขึ้นในปี พ.ศ. 2376 ภายหลังได้เสด็จมาประทับที่วัดบวรนิเวศวิหาร และตั้งเป็นศูนย์กลางของคณะธรรมยุต

> *"พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า อยู่หัว รัชกาลที่ ๔ ได้พบเห็นข้อวัตรปฏิบัติของพระสงฆ์ที่ย่อหย่อนคลาดเคลื่อนไปจากพระธรรม วินัยเป็นอันมาก"*

พัฒนาการของธรรมยุติกนิกาย

แบ่งพัฒนาการของธรรมยุติกนิกายเป็น 2 ช่วงคือ

ระยะที่ 1 การก่อตั้ง (พ.ศ. 2367 - 2379) หลังจากวชิรญาณภิกษุตั้งนิกายใหม่ขึ้นมาแล้ว พระองค์เจ้าฤกษ์ซึ่งมาบวชที่วัดมหาธาตุเป็นพระธรรมยุตองค์แรกที่ห่มแหวกแบบ รามัญเข้าไปรับบิณฑบาตรในพระราชวัง และถูกรัชกาลที่ 3 ตำหนิ วชิรญาณภิกษุจึงห่มแหวกบ้างและย้ายจากวัดมหาธาตุไปจำพรรษาที่วัดสมอราย ในขณะเดียวกันรัชกาลที่ 3 ทรงพยายามควบคุมคณะสงฆ์มากขึ้น โดยทรงแต่งตั้งกรมหมื่นไกรสรวิชิตให้ กำกับกรมสังฆการี และสถาปนาให้กรมหมื่นปรมานุชิต ชิโนรสเป็นเจ้าคณะกลางปกครองวัดในกรุงเทพฯทั้งหมด 61 วัด ให้มีระเบียบยิ่งขึ้น รวมทั้ง การปฏิสังขรณ์วัดพระเชตุพนเมื่อ พ.ศ. 2377 ในที่สุดทรงให้วชิรญาณภิกษุมาประทับที่วัดบวรนิเวศวิหาร

“วชิรญาณภิกษุทรงสร้างโรงพิมพ์ขึ้นในวัดเพื่อพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับพุทธศาสนา และพัฒนาตัวพิมพ์อักษร

ระยะที่ 2 การขยายตัวหลังจากวชิรญาณภิกษุมาประทับที่วัดบวรนิเวศวิหาร มีวัดสังกัดธรรมยุติกนิกายมากขึ้น เพราะรัชกาลที่ 3 ทรงให้การรับรองวชิรญาณภิกษุเท่ากับรับรองความชอบธรรมของธรรมยุติกนิกายไป ด้วย

วัดบวรนิเวศวิหารเมื่อวชิรญาณภิกษุเสด็จมาประทับได้เป็นศูนย์กลางของการ เผยแพร่พระพุทธศาสนาด้วยเทคโนโลยี เมื่อวชิรญาณภิกษุทรงสร้างโรงพิมพ์ขึ้นในวัดเพื่อพิมพ์หนังสือเกี่ยวกับพุทธศาสนา และพัฒนาตัวพิมพ์อักษรไทยที่มิชชันนารีคิดขึ้นก่อนหน้านี้ให้สมบูรณ์ และยังประดิษฐ์อักษรอริยกะเพื่อใช้ พิมพ์ภาษาบาลีแทนอักษรขอมด้วย

ระเบียบ แบบแผนในด้านการปฏิรูปทางพระพุทธศาสนาของธรรมยุติกนิกาย

โดยพระวชิรญาณเถระ (เจ้าฟ้ามงกุฎ : พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้า อยู่หัว รัชกาลที่ 4)

๑. ทรงตั้งธรรมเนียมนมัสการพระเช้าค่ำ ที่เรียกว่าทำวัตรเช้า ทำวัตรค่ำ เป็นประจำ และทรงพระราชนิพนธ์บทสวดเป็นภาษาบาลี เป็นคาถา เป็นจุณณิยบท ซึ่งใช้แพร่หลายมาจนถึงปัจจุบันนี้ มีการรักษาศีลอุโบสถ และแสดงพระธรรมเทศนาเวลาเก้าโมงเช้าและบ่ายสามโมงเย็น ในวันธรรมสวนะและวันอุโบสถ เดือนละ 4 ครั้ง

“ทรงตั้งธรรมเนียมนมัสการพระเช้าค่ำ ที่เรียกว่าทำวัตรเช้า ทำวัตรค่ำ เป็นประจำ”

๒. ทรงปฏิรูปการเทศน์และการอธิบายธรรมทรงเริ่มการเทศนาด้วยฝีพระโอษฐ์ ชวนให้ผู้ฟังเข้าใจง่ายและเกิดศรัทธา ไม่โปรดเขียนหนังสือไว้เทศน์ นอกจากนี้ยังทรงฝึกหัดศิษย์ให้ปฏิบัติตาม ทรงอธิบายเพื่อให้คนเข้าใจในเนื้อหาของหลักธรรม เผยแพร่หลักธรรมสู่ราษฎร อธิบายหลักอันยุ่งยากซับซ้อน คณะสงฆ์ธรรมยุติได้เพิ่มบทสวดมนต์ภาษาไทยลงไป ทำให้คนนิยมฟังเป็นอันมาก

“ทรงอธิบายเพื่อให้คนเข้าใจในเนื้อหาของหลักธรรม เผยแพร่หลักธรรมสู่ราษฎร”

๓. ทรงกำหนดวันมาฆบูชาเป็นวันสำคัญทางศาสนาเพิ่มขึ้นจากวันวิสาขบูชา ทรงพระราชนิพนธ์คำบูชาและวางระเบียบให้เดินเวียนเทียนและสดับพระธรรมเทศนา ทรงชักนำให้บำเพ็ญกุศลตามเทศกาลต่าง ๆ เช่น ถวายสลากภัตร ตักบาตรน้ำผึ้ง ถวายผ้าจำนำพรรษา

๔. ทรงแก้ไขการรับผ้ากฐินให้ถูกต้องตามพุทธบัญญัติ คือเริ่มแต่การซัก ตัด เย็บ ย้อม ให้เสร็จภายในวันเดียวกัน

๕. ทรงแก้ไขการขอบรรพชา และการสวดกรรมวาจาในอุปสมบทกรรมให้ถูกต้องยิ่งขึ้น เช่น ระบุนามอุปสัมปทา และนามอุปัชฌายะ ซึ่งเป็นภาษาบาลีในกรรมวาจา การออกเสียง อักษรบาลี ทรงให้ถือหลักการออกเสียงให้ถูกฐานกรณ์ของอักขระตามหลักบาลีไวยากรณ์

๖. ทรงวางระเบียบการครองผ้า คือการนุ่งห่มของภิกษุสามเณร ให้ปฏิบัติไปตามหลักเสริยวัตรในพระวินัยเพื่อให้สุภาพเรียบร้อย (เดิมพระธรรมยุติครองจีวรห่มแหวก แต่ตอนปลายรัชกาลพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้เปลี่ยนมาห่มคลุม (ห่มหนีบ) ตามแบบพระสงฆ์มหานิกาย ครั้นถึงรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสวยราชย์ จึงได้กลับมาห่มแหวกตามเดิม) ทรงวางระเบียบการกราบไหว้ของพระภิกษุสามเณร และ

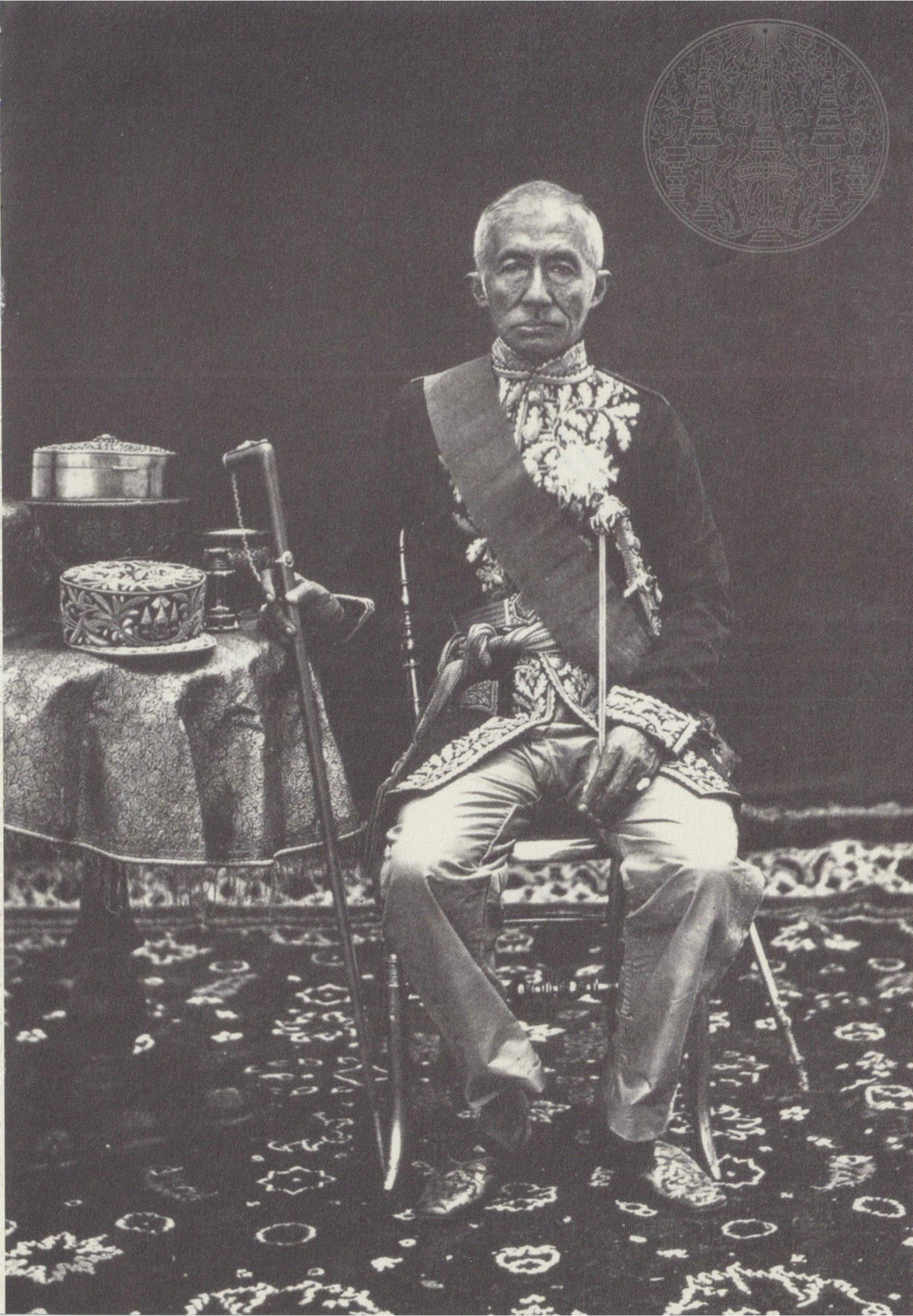
“ทรงวางระเบียบการครองผ้า คือการนุ่งห่มของภิกษุสามเณร ให้ปฏิบัติไปตามหลักเสริยวัตรในพระวินัยเพื่อให้สุภาพเรียบร้อย”

ระเบียบอาจารยะมารยาท ต้องวางตัวให้น่าเลื่อมใสศรัทธา สังวรในกิริยามารยาทและขนบธรรมเนียม

๗. ทรงให้พระสงฆ์ธรรมยุติ ศึกษาพระปริยัติธรรมให้แตกฉาน สามารถแสดงธรรมเทศนา สั่งสอน สามารถแยกระหว่างความเชื่อที่มีเหตุผล และความเชื่อในสิ่งที่ไม่สามารถอธิบายได้ การศึกษาในด้านวิปัสสนาธุระ ไม่ใช่รับรู้เฉพาะสมถะวิธีอันเป็นเบื้องต้น แต่ให้รับรู้ไปถึงขั้นวิปัสสนากรรมฐาน การปฏิบัติตามพระวินัย ทรงให้ถือหลักว่าสิ่งใดที่สงสัยและน่ารังเกียจไม่ควรกระทำโดยเด็ดขาด พึงเคารพพระวินัยอย่างเคร่งครัด

"การศึกษาในด้านวิปัสสนาธุระ ไม่ใช่รับรู้เฉพาะสมถะวิธีอันเป็นเบื้องต้น แต่ให้รับรู้ไปถึงขั้นวิปัสสนากรรมฐาน"

๘. ทรงเห็นความสำคัญในการศึกษาหา ความรู้สาขาอื่น ๆ ของพระสงฆ์ จึงทรงอนุญาตให้พระสงฆ์เข้าศึกษาภาษาอังกฤษกับหมอแคสเวล (Reverend Jesse Caswell) ตามความสนใจ ทำให้มีการสืบสานการเข้าศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมของพระสงฆ์มาจนถึงปัจจุบัน

โครงการ
ปฏิบัติธรรม

“ศึกษาธรรม นำปฏิบัติ พัฒนาจิต คิดค้นทางพ้นทุกข์”

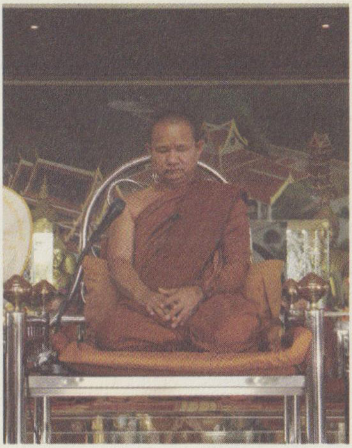
“หัวใจของการปฏิบัติธรรม “เพื่อความพ้นทุกข์” นั้นจะต้องทำความเข้าใจวิธีการปฏิบัติที่ถูกต้อง เพราะถ้าไม่รู้วิธี และแนวทางในการปฏิบัติ ก็จะทำให้เสียเวลา และไปไม่ถึงจุดหมายปลายทาง หรือประสบความสำเร็จได้ มัวแต่ลองผิดลองถูก กว่าจะเข้าใจก็เสียเวลาไปนาน”

ปฏิบัติธรรมนำสุขสู่ประชาชน

ตามสโลแกน ที่พระมหาประกอบ ธัมมชีโว เจ้าอาวาส วัดป่ามหาไชย ได้ตั้งไว้เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการจัดโครงการปฏิบัติธรรม คือ

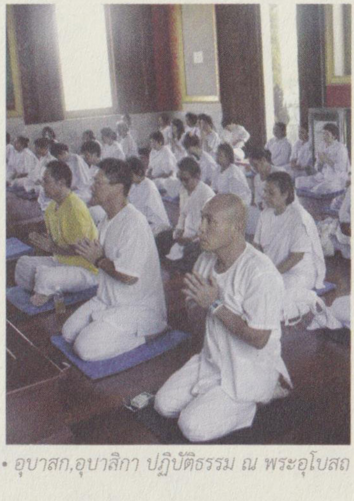
"ศึกษาธรรม นำปฏิบัติ
พัฒนาจิต คิดค้นทางพ้นทุกข์"

เพื่อให้พุทธศาสนิกชน กุลบุตร กุลธิดา ได้มีหลักในการเริ่มต้นในการศึกษาธรรม ปฏิบัติธรรม นำไปสู่การพัฒนาจิตใจ และเห็นหนทางแห่งการพ้นทุกข์โดยแท้จริงตามหลักธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงได้จัดกิจกรรมปฏิบัติธรรม อบรมธรรมขึ้นภายในวัดป่ามหาไชย แห่งนี้ เพราะมนุษย์ทุกคนย่อมต้องมีความทุกข์ทั้งทางกายและทางใจ เกิดขึ้นตามหลักแห่งสัจจธรรมอยู่เสมอ เมื่อมีความทุกข์มนุษย์ก็ย่อมต้องหาทางพ้นทุกข์ โดยจำเป็นต้องมีผู้นำปฏิบัติ คอยชี้แนะแนวทางอยู่เสมอ เพื่อให้การพัฒนาจิต เกิดความราบรื่น จริงอยู่ที่พระพุทธองค์ทรงค้นหาทางพ้นทุกข์ไว้แล้วอย่างชัดเจน แต่เหตุใดจึงต้องคิดค้นทางพ้นทุกข์ ตามสโลแกนข้อสุดท้าย คือการที่เราจะรู้แล้วเห็นธรรมะของพระพุทธองค์ที่ทรงมอบไว้ให้แก่เราทั้งหลายแล้ว เราจำเป็นที่จะต้องคิดค้นหาทาง

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว ขึ้นแสดงพระธรรมเทศนา

"เพื่อให้พุทธศาสนิกชน กุลบุตร กุลธิดา ได้มีหลักในการเริ่มต้นในการศึกษาธรรม ปฏิบัติธรรม นำไปสู่การพัฒนาจิตใจ"

• อุบาสก,อุบาสิกา ปฏิบัติธรรม ณ พระอุโบสถ

ที่จะปลดทุกข์ให้เข้ากับปัญหาของเราที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบันนี้ เมื่อพระพุทธองค์ทรงคิดค้นไว้ให้แล้ว เราก็ต้องไปคิดค้นหาดูหลักธรรมส่วนใดของพระพุทธองค์ที่จะเข้ามาแก้ไข้ ให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างราบรื่นไปได้ด้วยดี

• อุบาสก.อุบาสิกา สมาทานศีลอุโบสถ

ศึกษาธรรม

ในการศึกษาหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า นั้น ธรรมะที่พระพุทธเจ้าทรงตรัสไว้มีหลายหมวดหมู่ หากเรานำธรรมใช้ให้ถูกต้องเหมาะสมกับเราแล้ว ก็จะสามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้

พุทธศาสนามีหลักการเดียวกับวิทยาศาสตร์ คือ

- สอนอย่างมีเหตุผล
- ศึกษาจากของจริงที่มีอยู่จริง
- เชื่อจากสิ่งที่เกิดขึ้นจริง

คำสอนทั้งหมดของพุทธศาสนาสรุปอยู่ที่

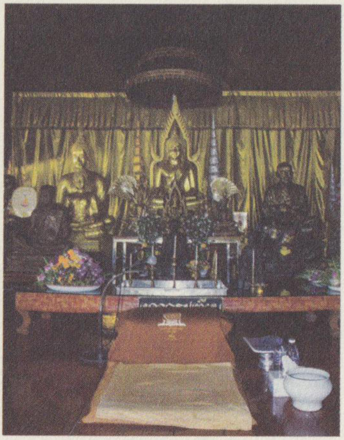
- ละเว้นความชั่วทั้งปวง
- ทำความดีให้เต็มเปี่ยม
- ทำจิตให้บริสุทธิ์

พุทธศาสนามีคำสอนอยู่ ๒ ระดับ คือ

- ระดับศีลธรรม หรือระดับต่ำ ที่สอนให้ละเว้นความชั่ว และทำความดี โดยเอาไว้สอนคนที่ความรู้น้อย เช่นชาวบ้าน
- ระดับสูง ที่สอนให้ทำจิตให้บริสุทธิ์ หรือดับทุกข์ของจิตใจในปัจจุบัน โดยใช้หลักวิทยาศาสตร์ โดยเอาไว้สอนคนที่มีความรู้

คำสอนที่สำคัญของพุทธศาสนาระดับสูง คือ เรื่อง อริยสัจ ๔

๑. ทุกข์ คือเรื่องความทุกข์ของจิตใจมนุษย์ในปัจจุบัน
๒. สมุทัย คือเรื่องสาเหตุของความทุกข์ทั้งปวง
๓. นิโรธ คือเรื่องความดับสนิทของความทุกข์ทั้งปวง
๔. มรรค คือเรื่องวิธีปฏิบัติเพื่อให้ถึงความดับทุกข์ทั้งปวง

• ภายในศาลาเทวธรรมหลังเล็ก

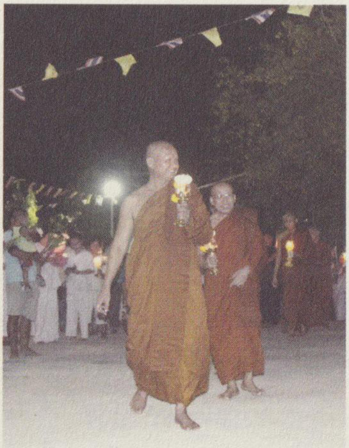
นำปฏิบัติ

พระมหาประกอบ ธัมมชีโว จัดกิจวัตรประจำวันในการปฏิบัติธรรม ทั้งวันธรรมดา และ วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและทางโลก โดยเฉพาะวันอาทิตย์ จะจัดให้มีการอบรมการฝึกจิตภาวนา อบรมกรรมฐาน สวดมนต์ทำวัตร ในช่วง ๑๔:๐๐-๑๖:๐๐ น.

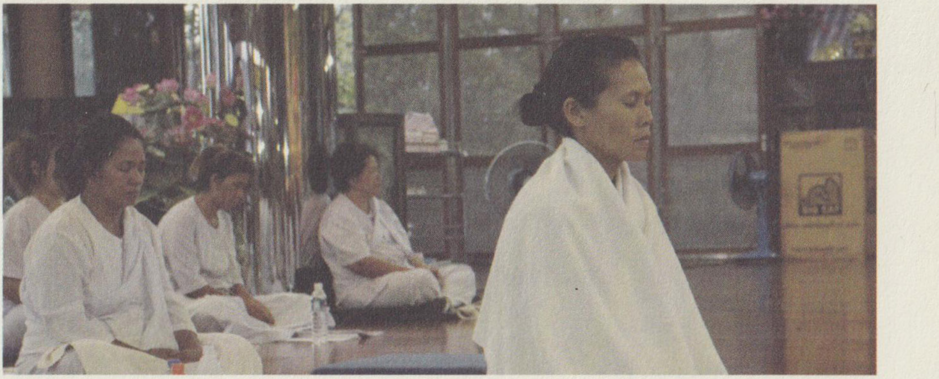
"มีการอบรมการฝึจิตภาวนา อบรมกรรมฐาน ในช่วง ๑๔:๐๐-๑๖:๐๐ น. เนื่องจากวันอาทิตย์มักจะเป็นวันหยุดทำงานของประชาชน"

เนื่องจากวันอาทิตย์มักจะเป็นวันหยุดทำงานของประชาชน เพื่อให้เวลาในการได้มีส่วนร่วมของประชาชน จึงจัดให้มีการสวดมนต์ทำวัตรในเวลาบ่าย เพราะวันปกติจะสวดมนต์ทำวัตรเย็นในเวลา ๑๗:๐๐ น.

และ ในช่วงเวลา ๑๙:๐๐ - ๒๑:๐๐ น. ของวันอาทิตย์ก็จัดให้มีการนั่งสมาธิภาวนาอีกเป็นเวลา ๒ ชั่วโมง และวันพระ ๘ ค่ำ เวลา ๑๒:๐๐ - ๑๕:๐๐ น. นั่งสมาธิต่อเนื่อง ๓ ชั่วโมง วันพระ ๘ ค่ำ สวดชยันโต ๑๐๘ จบ และวันพระ ๑๕ ค่ำ สวดพทธคุณ ธรรมคุณ สังฆคุณ อิติปิโส ๑๐๘ โดยที่พระอาจารย์จะเป็นผู้นำในการประกอบกิจกรรมทุกอย่าง เพื่อนำปฏิบัติให้กุลบุตรกุลธิดา ได้มีโอกาสฝึกอบรมกรรมฐาน

• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว นำพุทธศาสนิกชนเดินเวียนเทียนเนื่องในวันสำคัญทางพระพุทธ

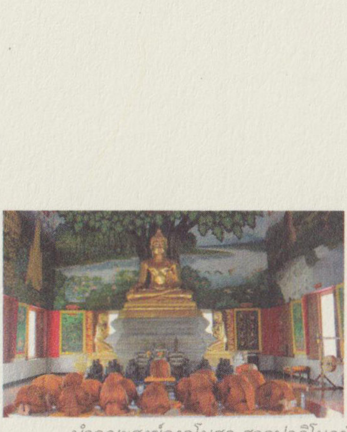
• เจริญภาวนาจิต ณ ศาลาเทวธรรมหลังใหญ่

พัฒนาจิต

หลังจากที่ได้องค์ความรู้และมีผู้ให้คำแนะนำในการเริ่มเข้าสู่การปฏิบัติธรรมแล้ว ก็เริ่มการพัฒนาจิตใจขึ้นเรื่อยๆ ในทางพระพุทธศาสนา การพัฒนาจิตเป็นสิ่งสำคัญอาจจะเรียกได้ว่าเป็นหัวใจหลัก เพื่อที่จะได้ยกจิตใจของตนเองให้สูงขึ้น ตามหลักคำสอนของององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ได้ตรัสธรรมในเรื่องของ พรหมวิหาร๔ พหรมวิหารเป็นหลักธรรมสำหรับทุกคน เป็นหลักธรรมประจำใจที่จะช่วยให้เราดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างประเสริฐและบริสุทธิ์ หลักธรรมนี้ได้แก่

> *“การพัฒนาจิตเป็นสิ่งสะดัญอาจจะเรียกได้ว่าเป็นหัวใจหลัก เพื่อที่จะได้ยกจิตใจของตนเองให้สูงขึ้น”*

เมตตา ความปรารถนาให้ผู้อื่นได้รับสุข
กรุณา ความปราถนาให้ผู้อื่นพ้นทุกข์
มุทิตา ความยินดีเมื่อผู้อื่นได้ดี
อุเบกขา การรู้จักวางเฉย

• นำคณะสงฆ์ลงอุโบสถ สวดปาฏิโมกข์

คิดค้นทางพ้นทุกข์

เมื่อเราได้ศึกษาธรรม และมีผู้แนะนำในการปฏิบัติ ทำให้เกิดการก้าวหน้าในการพัฒนาจิตใจแล้ว เราก็จำเป็นที่จะต้องช่วยเหลือตนเองในการใช้สติปัญญาพิจารณา นำความรู้ที่ได้มาฝึกหัดปฏิบัติจนเกิดผล ดังที่คำสอนของพระพุทธองค์ทรงตรัสว่า **อัตตา หิ อัตตะโน นาโถ ตนแลเป็นที่พึ่งของตน** เพราะไม่มีใครรู้จักจิตใจเราได้ดีเท่าเรารู้จักจิตใจตนเอง รู้ว่าเวลาไหนทุกข์ รู้ว่าเวลาไหนควรใช้หลักธรรมไหนเข้ามาแก้ปัญหาเมื่อประสบกับทุกข์

"อัตตา หิ อัตตะโน นาโถ ตนแลเป็นที่พึ่งของตน"

ด้านการสังเคราะห์
สังคม

“ธรรมยุติกนิกาย
เป็นคณะหนึ่งของพระสงฆ์ในประเทศไทย ”

“เพื่อการสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาความทุกข์ยากเดือดร้อน ในการแก้ไขปัญหาสังคม และเพื่อการพัฒนาสังคมให้ยั่งยืนเป็นสังคมที่สงบร่มเย็น”

การสงเคราะห์

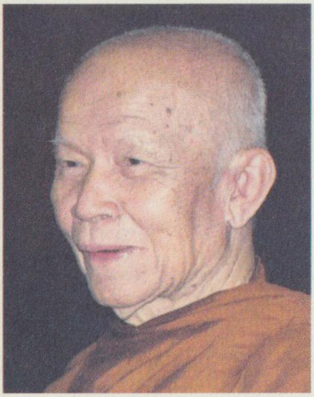
การสงเคราะห์ หมายถึงการช่วยเหลือในด้านต่างๆ แก่บุคคลต่างๆ ที่ประสบปัญหาความขาดแคลนอดอยากยากไร้ ทุพพลภาพ ชราภาพช่วยเหลือตนเองไม่ได้ หรือได้ยาก เด็กกำพร้าไร้ที่พึ่ง ผู้ประสบสาธารณภัย ตลอดจน มณพราหมณ์ ผู้เป็นครูสอนศีลธรรมให้แก่สังคมการทำทาน กับ การสงเคราะห์ต่างกันอย่างไรการทำทาน ในความเห็นเป็นสัมมาทิฏฐิอันดับแรกที่ผ่านมา เป็นการแบ่งปันสิ่งของที่เรามีอยู่เกินจำเป็นให้แก่ญาติมิตร เพื่อนฝูงเพื่อเป็นการช่วยเหลือกันเป็นรายบุคคลที่ประสบปัญหาเดือดร้อน หรือเพื่อแสดงน้ำใจไมตรีต่อญาติสนิทมิตร สหาย โดยที่แต่ละคนไม่ได้มีปัญหาทุกข์ยากอะไร บางครั้งก็อาจเป็นการแบ่งปันในลักษณะต่างตอบแทนน้ำใจไมตรีต่อกัน เช่น การให้ของกินของใช้แก่เพื่อนบ้านใกล้เรือนเคียงเป็นต้น

ที่มา : หนังสือ DOU กลุ่มวิชาสูตรสำเร็จการพัฒนาสังคมโลก

• แจกของขวัญวันเด็ก ณ โรงเรียนบ้านอ้อมโรงหีบ

วัดกับการสงเคราะห์ชุมชน

• หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน

กับคำว่า **"พระช่วยโลกไม่ได้..ใครเล่าจะช่วยได้"** ก็เป็นคำกล่าวของ หลวงตาพระมหาบัว ญาณสัมปันโน ที่กล่าวไว้เมื่อครั้งท่านได้ออกมาช่วยชาติ นับแต่ท่านบำเพ็ญกิจของสมณเพศ อันเป็นกิจสำคัญที่สุดในพระพุทธศาสนาเรียบร้อยลงแล้ว ท่านก็หันมาให้การสงเคราะห์ด้านธรรมะแก่พระเณร-ฆราวาสมาโดยตลอด ควบคู่ไปกับการบริจาคช่วยเหลือด้านวัตถุสิ่งของ ทั้งจตุปัจจัยไทยทาน แก่ประโยชน์ส่วนรวมตลอด ๔๐ กว่าปีนับแต่ตั้งวัดป่าบ้านตาดขึ้นในปี ๒๔๙๘ ท่านเคยเล่าว่าหากจะนับเป็นมูลค่าน่าจะเป็นหมื่นล้านบาทขึ้นไป เพราะมีเท่าไรไม่เคยเก็บสั่งสมไว้ หากจะนำมาใช้จ่ายในวัดก็เพียงเล็กน้อยตามจำเป็นจริง ๆ เพราะไม่มีกิจการงานก่อสร้างอื่นใด มุ่งเน้นแต่งานด้านจิตภาวนามาโดยตลอด มีการเดินจงกรมนั่งสมาธิเป็นหัวใจสำคัญ สำหรับปัจจัยไทยทานส่วนใหญ่ จึงมุ่งออกช่วยเหลือโลกตลอดมา

"ให้รู้จักมีแก่จิตแก่ใจเสียสละซึ่งกันและกัน ไม่เพิกเฉยท้อถอยง่าย ๆ ต่อปัญหาใด ๆ แต่กลับให้มีใจเป็นนักต่อสู้ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค"

ในยามปกติ ท่านก็ให้ความเมตตาสงเคราะห์สังคมชาติบ้านเมือง อยู่อย่างเต็มที่จริงจัง ดังกล่าวข้างต้นโดยย่อเป็นปกติอยู่แล้ว เมื่อถึงยามนี้ เกิดปัญหาหลายด้านหลายทาง ท่านจึงปรารภขึ้นอย่าง

จริงจังที่จะช่วยชาติไทย โดยช่วยเหลือด้านวัตถุเงินทองอุดหนุนชาติ ให้มีความแน่นหนามั่นคง ท่านว่าแม้การเสียสละช่วยเหลือดังกล่าว จะเป็นการช่วยเหลือปลายเหตุก็ตาม แต่ก็มีความจำเป็น เพราะขณะนี้สมบัติรวมของชาติยังขาดตกบกพร่องอยู่ จึงต้องร่วมไม้ร่วมมือกัน ต่างเสียสละช่วยกันอุดหนุนครั้งแล้วครั้งเล่า จนกระทั่งอิ่มพอ เหมือนเรารับประทานอาหารหากยังไม่อิ่มก็เติมเข้าเรื่อย ช้อนเล็กบ้างใหญ่บ้าง ตักเติมเข้าปากจนอิ่ม การเสียสละมากบ้างน้อยบ้างก็เช่นกัน ต่างมีความจำเป็นต้องช่วยกันครั้งแล้วครั้งเล่า ความสามัคคีกัน ร่วมมือและเสียสละเช่นนี้ ยังเป็นคติตัวอย่างอันดีแก่เด็กและกุลบุตรสุดท้ายภายหลัง ให้ได้รับเครื่องฝังใจที่ดี ให้รู้จักมีแก่จิตแก่ใจเสียสละซึ่งกันและกัน ไม่เพิกเฉยท้อถอยง่าย ๆ ต่อปัญหาใด ๆ แต่กลับให้มีใจเป็นนักต่อสู้ ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เด็กเหล่านี้จะเห็นตัวอย่างนี้ จากพ่อแม่พี่น้องปู่ย่าตายายในคราวเสียสละครั้งนี้เอง

• ผู้อำนวยการ
รร.บ้านอ้อมโรงหีบรับมอบอมพิวเตอร์

วัดป่ามหาไชย กับการสงเคราะห์สังคม

ตลอดระยะเวลากว่า ๒๕ ปี ที่วัดป่ามหาไชย แห่งนี้เป็นสถานที่สร้างคุณประโยชน์ให้กับชุมชนและสังคม ตลอดทั้งการพัฒนาด้านจิตใจ และ ด้านวัตถุ เพื่อความหวังที่จะให้สังคมเกิดความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีหลักในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องตามหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า หากแต่สิ่งเหล่านี้ก็จำเป็นที่จะต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่างเข้าด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นด้านวัตถุหรือด้านจิตใจ มีศิษยานุศิษย์น้อยใหญ่ให้การสับสนุนวัดป่ามหาไชยเรื่อยมา ในด้านวัตถุสิ่งของวัดป่ามหาไชย ได้สงเคราะห์ สิ่งของต่างๆ ทั้งอุปโภคและบริโภค ให้กับหน่วยงานของรัฐและผู้คนในชุมชนที่ เช่น โรงเรียน,โรงพยาบาล สถานที่เลี้ยงสุนัข ฯลฯ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ก็ล้วนแล้วแต่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำให้ชุมชนสังคม มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หากได้รับการอนุเคราะห์ สงเคราะห์กันเป็นลำดับ ทำให้ชุมชนเข้มแข็งช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

• มอบข้าวสารให้กับรร.บ้านอ้อมโรงหีบ เพื่อทำอาหารกลางวันให้แก่นักเรียน

"เพื่อความหวังที่จะให้สังคมเกิดความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น มีหลักในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้องตามหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า"

• คุณโนรา อุบาสิกา อุปถัมภ์วัดป่ามหาไชย

โรงพยาบาล

พระมหาประกอบ ธัมมชีโว พร้อมทั้งคณะสงฆ์วัดป่ามหาไชย และ คณะศิษย์ ได้จัดมอบรถเอกซ์เรย์ดิจิตอลเคลื่อนที่,รถตู้ฉุกเฉิน และ เครื่องมือการแพทย์ให้กับโรงพยาบาลจังหวัดสมุทรสาคร เพื่อเป็นการช่วยเหลือหน่วยงานภาครัฐ ให้ได้มีโอกาสบริการแก่ประชาชนผู้ป่วยต่อไป

ทั้งนี้ยังมีการมอบข้าวสารให้กับโรงพยาบาลสุมทรสาคร เดือนละ ๓,๐๐๐ กิโลกรัม

• รถฉุกเฉิน

• ข้าวสารที่นำมอบให้กับโรงพยาบาล

• รถเอกซเรย์ดิจิตอลเคลื่อนที่

• ข้าวสารที่นำมอบให้กับโรงพยาบาล

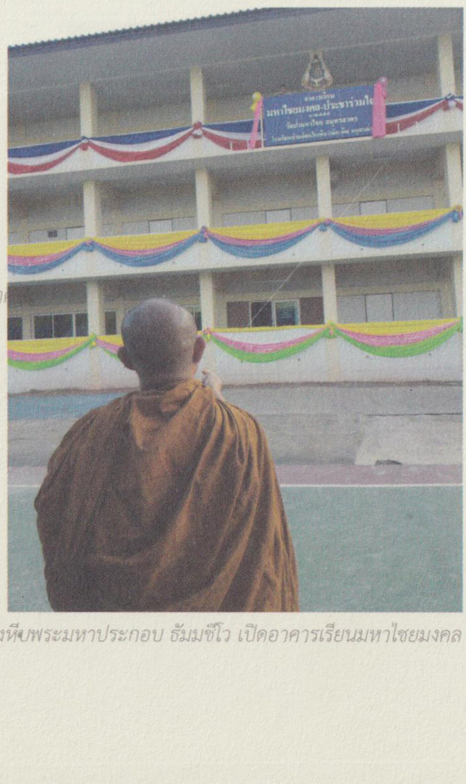
โรงเรียน

พระมหาประกอบ ธัมมชีโว พร้อมทั้งคณะสงฆ์ วัดป่ามหาไชย และ คณะศิษย์ ได้จัดสร้างอาคารเรียนให้กับโรงเรียนบ้านอ้อมโรงหีบในชุมชน เพื่อให้นักเรียนได้มีอาคารเรียนใช้เป็นสถานที่ประกอบการศึกษา หาความรู้ และ มอบคอมพิวเตอร์ เพื่อให้นักเรียนได้มีการศึกษาร่วมทั้งสร้างถนนทาง ห้องน้ำของโรงเรียน และเมื่อมีประชาชนใส่บาตรด้วยนมกล่อง วัดก็จะเก็บร่วมรวมไว้เพื่อนำไปแจกเด็กนักเรียนที่ โรงเรียน

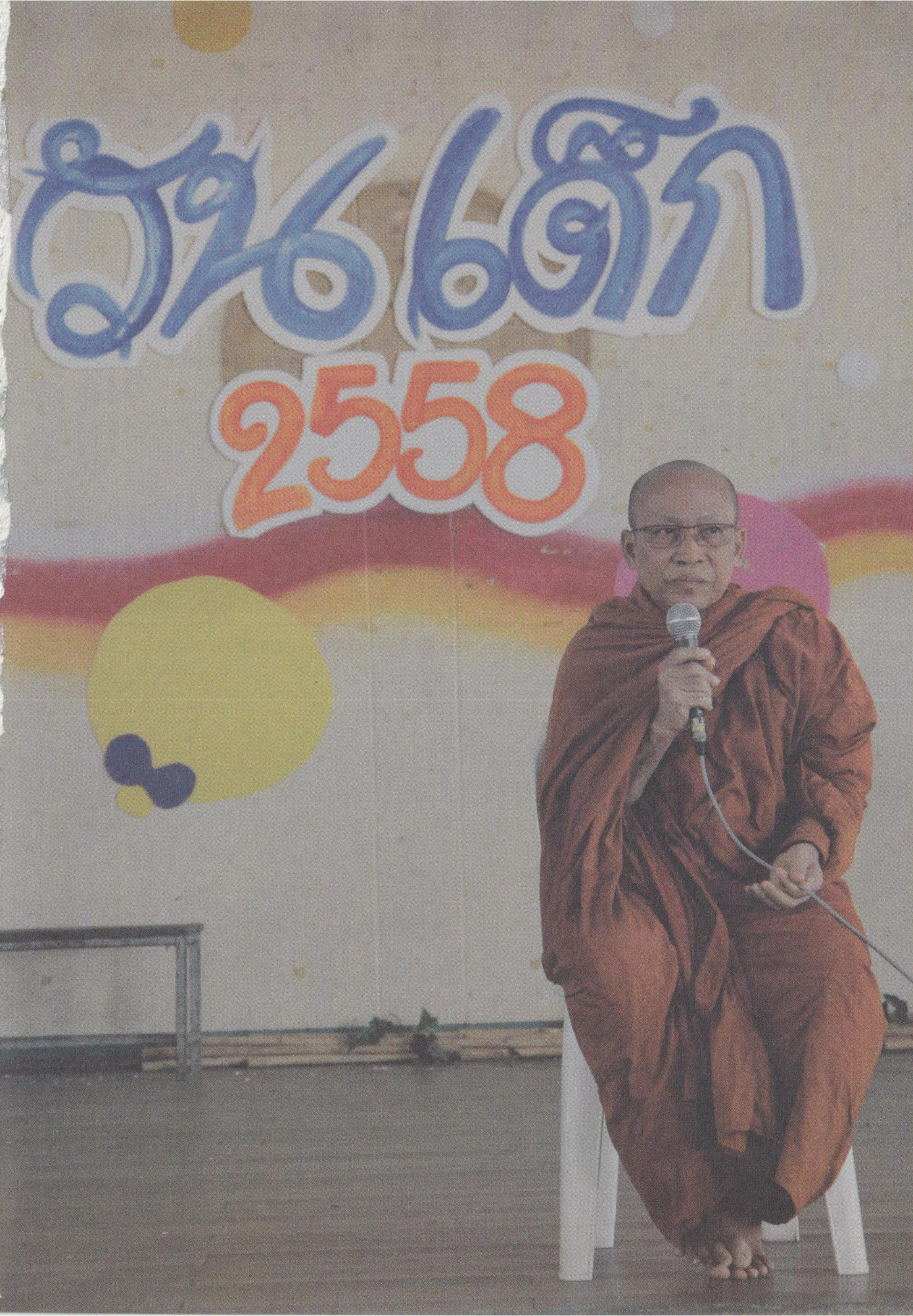
• ให้โอวาทธรรมกับนักเรียนในวันสำ

• ชุดคอมพิวเตอร์ที่มอบให้กับโรงเรียนบ้านอ้อมโรงหีบ

พระมหาประกอบ ธัมมชีโว เปิดอาคารเรียนมหาไชยมงคล

วันเด็ก
2558

วัตรปฏิบัติ

“กิจวัตรประจำวัน วัดป่ามหาไชย จ.สมุทรสาคร”

“การมีกฎระเบียบตั้งเป็น
กฎเกณฑ์ ในการ
ทำกิจวัตร เพื่อประพฤติ
ปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็น
พระภิกษุ สามเณร หรือ
อุบาสกอุบาสิกา
ก็จะทำให้มีหลักเกณฑ์ใน
การฝึกอบรม ทางด้าน
กาย วาจา และ ใจ”

กิจวัตรเพื่อการประพฤติปฏิบัติธรรม

การประพฤติพรหมจรรย์ เพื่อดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางของพรหมจรรย์ได้นั้น ต้องเริ่มต้นด้วยศรัทธา และการตัดสินใจอย่างแน่วแน่ของตนเองเสียก่อน จากนั้นจึงจะบรรลุจุดมุ่งหมายได้ด้วยความพากเพียรพยายาม เช่นกัน เมื่อเข้ามาอยู่ ณ สถานที่ปฏิบัติธรรมเราก็จำเป็นที่จะต้องมีข้อประพฤติปฏิบัติ ตามกฎระเบียบที่วัดกำหนดขึ้นไว้ เพื่อให้เป็นแนวทางในการปฏิบัติธรรม เมื่อฆ้องระฆังดังขึ้นเป็นสัญญาณบอกเวลากิจวัตรประจำวัน อันเป็นวัตรปฏิบัติประจำของภิกษุสามเณร และ อุบาสกอุบาสิกาซึ่งในปัจจุบันนี้กิจวัตรต่างๆ ได้เปลี่ยนแปลงไปจากยุคแรกๆ บ้าง ทั้งนี้เพื่อความเหมาะสมแก่สมัยและสภาพของสังคมที่แปรเปลี่ยนไป แต่ก็ยังคงความเข้มข้นเป็นสัมมาปฏิปทาอยู่เช่นเดิม

"บุคคลผู้เกียจคร้านย่อมเป็นทุกข์ ย่อมระคนอยู่ด้วยอกุศลธรรมอันลามกทั้งหลาย"

กิจวัตรทุกอย่างดำเนินไปตามแนวทางพระธรรมวินัย โดยมีจุดมุ่งหมายอยู่ที่การขัดเกลากิเลส และเสริมสร้างจริตนิสัยความเป็นผู้เสียสละ ละความเห็นแก่ตัว ทำลายความเกียจคร้าน อันเป็นเหตุหนึ่งของความทุกข์ ดังพุทธภาษิตที่ตรัสไว้ว่า "บุคคลผู้เกียจคร้านย่อมเป็นทุกข์ ย่อมระคนอยู่ด้วยอกุศลธรรมอันลามกทั้งหลาย"

กิจวัตรประจำวันยังอาจเป็นเครื่องทดสอบจิตใจของภิกษุสามเณร และอุบาสก อุบาสิกาได้ด้วยว่าเป็นผู้มีคุณธรรมของสมณะมากน้อยเพียงใด สิ่งเหล่านี้จะรู้ได้ในขณะที่สัญญาณ

ฆ้องระฆังดังขึ้น จิตใจจะแสดงความรู้สึกเช่นใดออกมา มันอาจเป็นความกระตือรือร้นด้วยศรัทธา หรือเป็นความรู้สึกที่เบื่อหน่าย เกียจคร้าน ถึงกับคิดหลีกเลี่ยง ด้วยอำนาจตัณหาก็ได้ จึงอาจกล่าวได้ว่ากิจวัตร คือเครื่องวัดความเป็นพระ หรือเป็นเครื่องวัดระดับจิตใจของบุคคลว่าสูงต่ำเพียงใด

และในกิจวัตรประจำวันของวัดป่ามหาไชย มีดังนี้

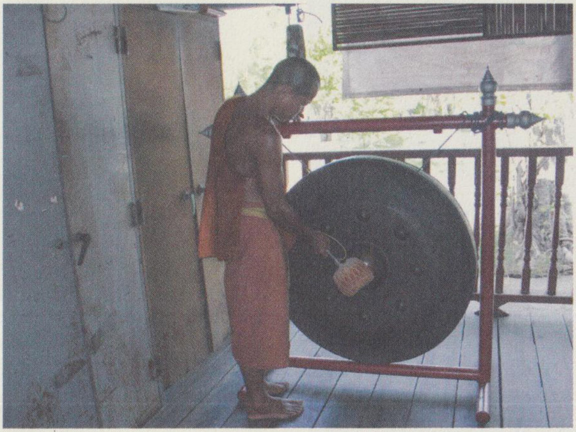
๐๔.๓๐ น. สัญญาณฆ้อง
๐๕.๐๐ น. ทำวัตรเช้า-สวดถวายพรพระ-แผ่เมตตา
๐๕.๔๐ น. ทำความสะอาดโรงฉัน จัดอาสนะ
๐๖.๐๐ น. ออกบิณฑบาต
๐๘.๐๐ น. ฉันภัตตาหารเช้า-ฉันในบาตร
๑๐.๐๐ น. ทำความสะอาดโรงฉัน กราบพระพร้อมกัน กลับกุฏิของตนโดยความสงบ
๑๒.๐๐ น. นั่งสมาธิ ๑ ชั่วโมง
๑๕.๐๐ น. ปัดกวาดลานวัด ศาลา อุโบสถฉันน้ำปานะ สรงน้ำ
๑๗.๐๐ น. ทำวัตรเย็น สวดมนต์ ฟังเทศน์พระไตรปิฎก-ธรรมบรรยาย
๑๙.๐๐ น. เดินจงกรม ๑ ชั่วโมง
๒๐.๐๐ น. เข้าที่พัก เจริญสมาธิภาวนา

หมายเหตุ : วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและทางโลก ๐๘.๐๐ น. เทศน์ ๑ กัณฑ์
วันพระ ๘ ค่ำ นั่งสมาธิต่อเนื่อง ๓ ชั่วโมง (๑๒.๐๐-๑๕.๐๐ น.)
หลังทำวัตรเย็น สวดอิติปิโส ๑๐๘ จบ
วันพระ ๑๔/๑๕ ค่ำ ๑๒.๐๐ น. ลงอุโบสถสังฆกรรม หลังทำวัตรเย็น สวดชยันโต ๑๐๘ จบ (ถวายพระราชกุศลแด่พระเจ้าแผ่นดิน)
วันอาทิตย์ ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ทำวัตรเย็น-ฟังธรรม นั่งสมาธิ-สาธยายมนต์-แผ่เมตตา
วันพฤหัสบดี บิณฑบาตที่ตลาดมหาชัย

กิจวัตรประจำวัน

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร (ธรรมยุต) แห่งที่ ๑ วัดป่ามหาไชย จังหวัดสมุทรสาคร

๐๔.๓๐ น. สัญญาณฆ้อง

• ตีฆ้องบอกสัญญาณทำกิจวัตร

๐๕.๐๐ น. ทำวัตรเช้า-สวดถวายพรพระ-แผ่เมตตา

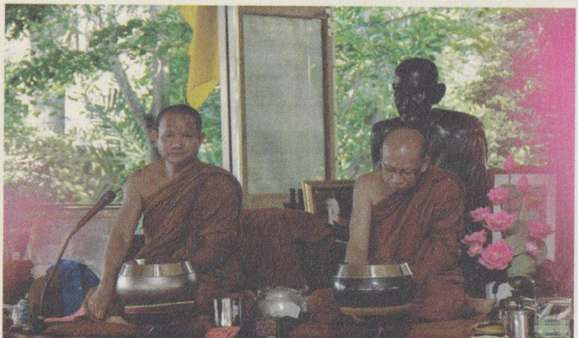
• การทำวัตรเช้า ณ ศาลาเทวธรรมหลังใหญ่

๐๖.๐๐ น. ออกบิณฑบาต

• ออกบิณฑบาต

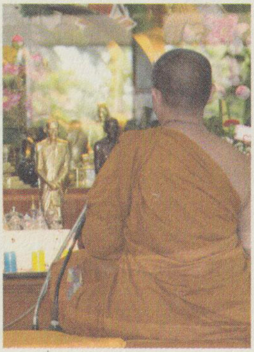
๐๘.๐๐ น. ฉันภัตตาหารเช้า-ฉันในบาตร

• การฉันในบาตร เป็นหลักถือปฏิบัติตามฉบับแบบพระป่า

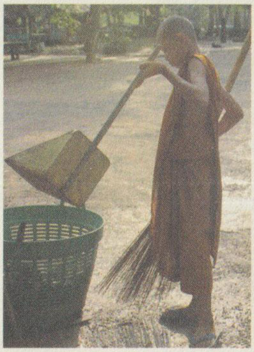
๑๒.๐๐ น. นั่งสมาธิ ๑ ชั่วโมง

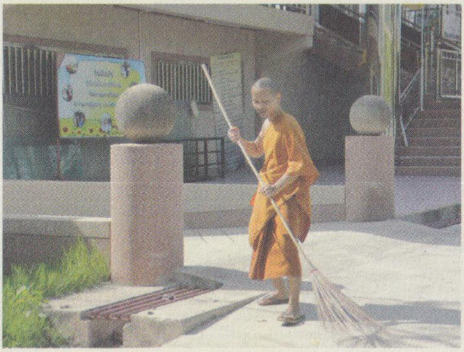

• นั่งสมาธิช่วงเวลา ๑๒:๐๐ น.

๑๕.๐๐ น. ปัดกวาดลานวัด ศาลา อุโบสถฉันน้ำปานะ สรงน้ำ

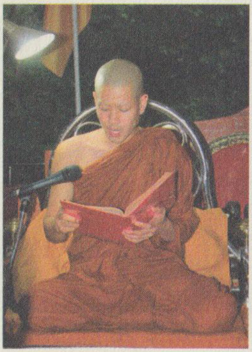

• พระภิกษุสามเณรปัดกวาดลานวัด

๑๗.๐๐ น. ทำวัตรเย็น สวดมนต์ ฟังเทศน์พระไตรปิฎก-ธรรมบรรยาย

• พระภิกษุสามเณร อุบาสก-อุบาสิกา สวดมนต์ทำวัตรเย็น

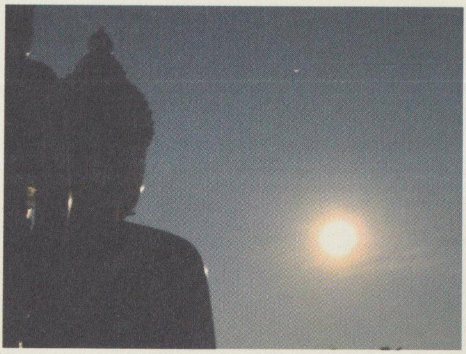
๑๙.๐๐ น. เดินจงกรม ๑ ชั่วโมง

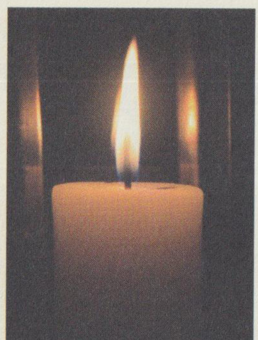

• เดินจงกรม ณ อุโบสถ

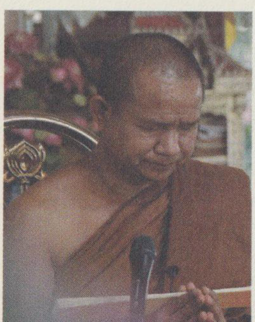
๒๐.๐๐ น. เข้าที่พัก เจริญสมาธิภาวนา

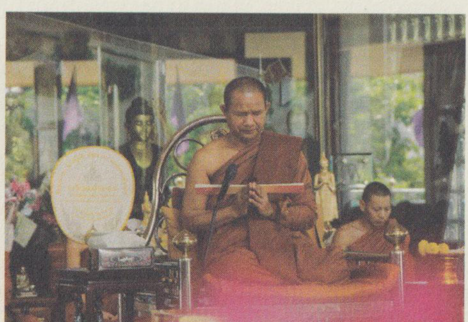

• พระจันทร์และแสงเทียนหน้าอุโบสถวัดป่ามหาไชย

วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและทางโลก ๐๘.๐๐ น. เทศน์ ๑ กัณฑ์

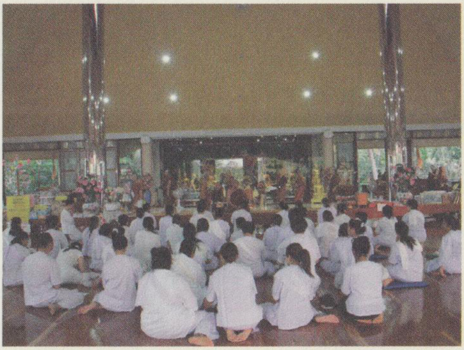
• พระมหาประกอบ ธัมมชีโว แสดงพระธรรมเทศนา

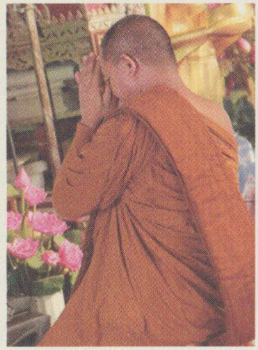
วันพระ ๘ ค่ำ นั่งสมาธิต่อเนื่อง ๓ ชั่วโมง (๑๒.๐๐-๑๕.๐๐ น.)

หลังทำวัตรเย็น สวดอิติปิโส ๑๐๘ จบ

วันพระ ๑๔/๑๕ ค่ำ ๑๒.๐๐ น. ลงอุโบสถสังฆกรรม หลังทำวัตรเย็น

สวดชยันโต ๑๐๘ จบ (ถวายพระราชกุศลแด่พระเจ้าแผ่นดิน)

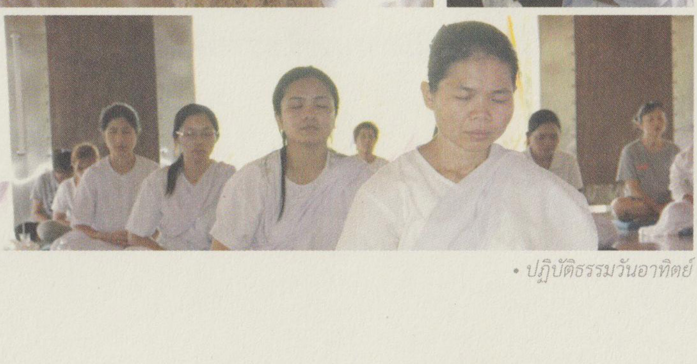
• อุบาสก อุบาสิการ่วมกันสมาทานศีล

วันอาทิตย์ ๑๔.๐๐-๑๖.๐๐ น. ทำวัตรเย็น-ฟังธรรม

นั่งสมาธิ-สาธยายมนต์-แผ่เมตตา

• ปฏิบัติธรรมวันอาทิตย์

หลักการปฏิบัติศีล ๘

๑. ปาณาติปาตา เวรมณี สิกฺขาปทํ สมาทิยามิ : *เว้นจากการฆ่าสัตว์*

๒. อทินฺนา ทานา เวรมณี สิกฺขาปทํ สมาทิยามิ : *เว้นจากการลักสิ่งของที่ผู้อื่นมิได้ให้*

๓. อพฺรหฺมจริยา เวรมณี สิกฺขาปทํ สมาทิยามิ : *เว้นจากการประพฤติผิดพรหมจรรย์ (ผู้ชายกับผู้หญิงอยู่ใกล้กันไม่ได้)*

๔. มุสาวาทา เวรมณี สิกฺขาปทํ สมาทิยามิ : *เว้นจากการพูดปด พูดส่อเสียด พูดคำหยาบ พูดเพ้อเจ้อ*

๕. สุราเมรยมชฺชปมาทฏฺฐานา เวรมณี สิกฺขาปทํ สมาทิยามิ : *เว้นจากการดื่มสุราเมรัย อันเป็นที่ตั้งแห่งความประมาท*

๖. วิกาลโภชนา เวรมณี สิกฺขาปทํ สมาทิยามิ : *เว้นจากการบริโภคอาหารในยามวิกาล (หลังเที่ยงวันถึงรุ่งเช้าของวันใหม่)*

๗. นจฺจคีตวาทิตวิสูกทสฺสนา มาลาคนฺธวิเลปนธารณมณฺฑนวิภูสนฏฺฐานา เวรมณี สิกฺขาปทํ สมาทิยามิ : *เว้นจากการฟ้อนรำขับร้อง ประโคมดนตรี และประดับร่างกายด้วยดอกไม้ของหอม เครื่องประดับ เครื่องทา เครื่องย้อม*

๘. อุจฺจาสยนมหาสยนา เวรมณี สิกฺขาปทํ สมาทิยามิ : *เว้นจากการนั่งนอนเหนือเตียงตั่ง ที่เท้าสูงเกิน ภายในมีนุ่นหรือสำลี*

สิ่งของที่เตรียมมาในการบวชชี,พราหม์

สิ่งของที่เตรียมมาในการบวชชี,พราหม์

๑. ชุดขาว , สไบ (เสื้อขาว , ผ้าถุงหนาๆ หรือ กางเกงขาว , ซับใน

๒. รองเท้าแตะ

๓. หมอน,ผ้าห่ม

๔. ผงซักฟอก,สบู่,แปรงสีฟัน,ยาสีฟัน

๕. ไปฉาย

๖. โลชั่นกันยุง

สิ่งที่ไม่ควรปฏิบัติเมื่อมาปฏิบัติธรรม

๑. ห้ามส่งเสียงดัง *คุยแต่เรื่องธรรมะพอสมควร หรือภาวนาเท่านั้น*

๒. ห้ามให้อาหารสุนัข แมว *(มีเจ้าหน้าที่ดูแลอยู่แล้ว) เพราะจะทำให้สถานที่ปฏิบัติธรรมยากต่อการทำความสะอาด*

๓. ควรรักษาความสะอาดห้องน้ำ *(ไม่ทิ้งผ้าอนามัย)*

๔. ห้ามทิ้งขยะในที่พักที่นอน

๕. ล้างภาชนะใส่อาหารที่โรงครัว *(เว้นแต่เทศกาลจะจัดที่ล้างภาชนะให้)*

การภาวนาและวิธีการภาวนา

โดย : หลวงปู่มั่น ภูริทัตโต

ภาวนา คือ การอบรมใจให้ฉลาดเที่ยงตรงต่อเหตุผลอรรถธรรม รู้จักวิธีปฏิบัติต่อตัวเองและสิ่งทั้งหลาย ยึดการรั้ ภาวนา เป็นรั้วกั้นความคิดฟุ้งของใจให้อยู่ในเหตุผลอันจะเป็นทางแห่งความสงบสุข ใจที่ยังมิได้รับการอบรมจากภาวนา จึงเปรียบเหมือนสัตว์ที่ยังมิได้รับการฝึกหัด ยังมิได้รับประโยชน์จากมันเท่าที่ควร จำต้องฝึกหัดให้ทำประโยชน์ ถึงจะได้รับประโยชน์ตามควร

ใจจึงควรได้รับการอบรมให้รู้เรื่องของตัว จะเป็นผู้ควรแก่การงานทั้งหลาย ทั้งส่วนเล็กและส่วนใหญ่ ภายนอกภายใน ผู้มีภาวนาเป็นหลักใจ จะทำอะไรชอบใช้ความคิดอ่านเสมอ ไม่เสี่ยงและไม่เกิดความเสียหายแก่ตนและผู้เกี่ยวข้อง การภาวนาจึงเป็นงานเพื่อผลในปัจจุบันและอนาคต การงานทุกชนิดที่ทำด้วยใจ ของผู้มีภาวนาจะสำเร็จลงด้วยความเรียบร้อยทำด้วยความใคร่ควรญ เล็งถึงประโยชน์ที่จะได้รับเป็นผู้มีหลักมีเหตุผล ถือหลักความถูกต้องเป็นเข็มทิศ ทางเดินของกาย วาจา ใจ ไม่เปิดช่องให้ความอยากอันไม่มีขอบเขตเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะความอยากดั้งเดิม เป็นไปตาม อำนาจของกิเลสตัณหา ซึ่งไม่เคยสนใจต่อความผิด ถูก ดี ชั่วไปจนนับไม่ถ้วนประมาณไม่ถูก จะเอาโทษมัน ก็ไม่ได้ ยอมให้เสียไปอย่างน่าเสียดาย ถ้าไม่มีสติระลึกบ้างเลยแล้วของเก่าก็

“เพราะความอยากดั้งเดิม เป็นไปตาม อำนาจของกิเลสตัณหา ซึ่งไม่เคยสนใจต่อความผิด ถูก ดี ชั่ว”

เสียไป ของใหม่ก็พลอยจมไปด้วย ไม่มีวัน ฟื้นคืนตัวได้ดี วิธีภาวนานั้นลำบากอยู่บ้าง เพราะเป็นวิธีบังคับใจ

วิธีภาวนา ก็คือ วิธีสังเกตตัวเอง สังเกตจิตที่มีนิสัยหลุกหลิกไม่อยู่เป็นปกติสุข ด้วยมีสติตามระลึกรู้ความเคลื่อนไหว ของจิต โดยมีธรรมบทใดบทหนึ่ง เป็นคำบริกรรมเพื่อเป็นยารักษาจิตให้ทรงตัวอยู่ด้วยความสงบสุขในขณะภาวนา ที่ให้ผลดีก็มี อาณาปานสติ คือ กำหนดจิตตามลมหายใจเข้าออกด้วยคำภาวนา พุธโธ พยายามบังคับใจให้อยู่กับอารมณ์ แห่งธรรมบท ที่นำมาบริกรรมขณะภาวนาพยายามทำอย่างนี้เสมอ ด้วยความไม่ลดละความเพียร จิตที่เคยทำบาป หาบทุกข์อยู่เสมอจะค่อยรู้สึกตัว และปล่อยวางไปเป็นลำดับ มีความสนใจหนักแน่นในหน้าที่ของตนเป็นประจำ จิตที่สงบตัวลงเป็นสมาธิเป็นจิตที่มีความสุขเย็นใจมากและจำไม่ลืมปลุกใจให้ตื่นตัวและตื่นใจได้อย่างน่าประหลาด

*"กำหนดจิตตามลมหายใจเข้าออกด้วยคำภาวนา **พุธโธ** พยายามบังคับใจให้อยู่กับอารมณ์ แห่งธรรมบท"*

เมื่อพูดถึงการภาวนา บางท่านรู้สึกเหงาหงอยน้อยใจว่าตนมีวาสนาน้อยทำไม่ไหว เพราะกิจการยุ่งยากทั้งภายในบ้าน และนอกบ้าน ตลอดงานสังคมต่างต่าง ที่ต้องเป็นธุระ จะมานั่งหลับตาภาวนาอยู่เห็นจะไม่ทันอยู่ทันกินกับโลกเขา ทำให้ไม่อยากทำประโยชน์ที่ควรได้จึงเลยผ่านไป ควรพยายามแก้ไขเสียบัดนี้ แท้จริงการภาวนา คือ วิธีแก้ความยุ่งยาก ลำบากใจทุกประเภท ที่เป็นภาระหนักให้เบาหมดสิ้นไปได้ ด้วยอุบายมาแก้ไขไล่ทุกข์ออกจากตัว การอบรมใจด้วยการภาวนา ก็เป็นวิธีหนึ่งแห่งการรักษาตัวเป็นวิธีเกี่ยวกับจิตใจผู้เป็นหัวหน้างานทุกด้าน

วิธีนั่งสมาธิและเดินจงกรม

โดย : หลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน

การนั่งสมาธิ

๑. นั่งขัดสมาธิตามแบบพระพุทธรูป เอาขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย วางมือทั้งสองไว้บนตัก

๒. ตั้งกายตรง อย่าก้มนักเงยนัก อย่าให้เอียงซ้ายเอียงขวาจนผิดธรรมดา ไม่กดหรือเกร็งอวัยวะส่วนใดส่วนหนึ่ง อันเป็นการบังคับกายให้ลำบาก ปล่อยวางอวัยวะทุกส่วนไว้ตามปกติ

๓. ระลึก พุทโธ ธัมโม สังโฆ ๓ ครั้ง อันเป็นองค์พระรัตนตรัยก่อน

"อย่าให้จิตเผลอตัวไปสู่อารมณ์อื่น ระหว่างจิต สติกับคำบริกรรมมีความกลมกลืนกันได้เพียงไร ยิ่งเป็นความมุ่งหมายของการภาวนา"

๔. นึกคำบริกรรม โดยกำหนดเอาเพียงบทเดียวติดต่อกันไปด้วยความมีสติ เช่น พุทโธ พุทโธ พุทโธ...เป็นต้น ให้นึก พุทโธ พุทโธ พุทโธ...สืบเนื่องกันไปด้วยความมีสติ และพยายามทำความรู้สึกตัวอยู่กับ พุทโธ พุทโธ พุทโธ...

อย่าให้จิตเผลอตัวไปสู่อารมณ์อื่นระหว่างจิต สติกับคำบริกรรมมีความกลมกลืนกันได้เพียงไร ยิ่งเป็นความมุ่งหมายของการภาวนาเพียงนั้น ผลคือความสงบเย็นใจจะพึงเกิดขึ้น

การเดินจงกรม

๑. พึงกำหนดทางจงกรมที่ตนจะพึงเดินสั้นหรือยาวเพียงไร ความยาว ๒๕-๓๐ ก้าวเป็นความเหมาะสมทั่วไป พึงดูว่าเราจะเดินจากที่นี่ไปถึงที่นั่นหรือถึงที่โน้น สำหรับทิศทางที่ท่านนิยมปฏิบัติมา มี ๓ ทิศ คือ

ตรงตามแนวตะวันออก ตะวันตก ๑

ตามแนวตะวันออกเฉียงใต้ ๑

ตามแนวตะวันออกเฉียงเหนือ ๑

จากนั้นตบแต่งทางจงกรมให้เรียบร้อยก่อนเดิน

๒. ผู้จะเดินกรุณาไปยืนที่ต้นทางจงกรม และพึงยกมือทั้งสองขึ้นประนมไว้เหนือระหว่างคิ้ว ระลึกคุณพระรัตนตรัย และระลึกถึงคุณบิดามารดา อุปัชฌาย์อาจารย์ตลอดท่านผู้เคยมีพระคุณแก่ตน จบแล้วรำพึงถึงความมุ่งหมายแห่งความเพียรที่กำลังจะทำด้วยความตั้งใจเพื่อผลนั้นๆ เสร็จแล้วปล่อยมือลง

เอามือขวาทับมือซ้ายทาบกันไว้ใต้สะดือตามแบบพุทธรำพึง เจริญพรหมวิหาร ๔ จบแล้วทอดตาลงเบื้องต่ำ ท่าสำรวม

๓. ตั้งสติกำหนดจิตและธรรมที่เคยนำมาบริกรรมกำกับใจ พุทโธ พุทโธ พุทโธ... เป็นต้น แล้วออกเดินจงกรมจากต้นทางถึงปลายทางจงกรมที่กำหนดไว้ เดินกลับไปกลับมาในท่าสำรวม มีสติอยู่กับบทธรรมหรือสิ่งที่พิจารณาโดยสม่ำเสมอ ไม่ส่งจิตไปอื่นจากงานที่กำลังทำอยู่ในเวลานั้น

๔. ขณะเดินจงกรม พึงกำหนดสติกับคำบริกรรม พุทโธ พุทโธ พุทโธ...ให้กลมกลืนเป็นอันเดียวกัน ประคองความเพียรด้วยสติสัมปชัญญะ มีใจแน่วแน่ต่อธรรมที่บริกรรม ให้จิตรู้อยู่กับ พุทโธ พุทโธ พุทโธ...ทุกระยะที่ก้าวเดินไปและถอยกลับมา

• *หนังสือปฏิปทาพระธุดงคกรรมฐาน สายท่านพระอาจารย์มั่น ภูริทัตตเถระ*

"อย่าให้ที่อื่น...
ทำลายที่ประจำ"

กองทุนพระพุทธองค์แสนล้านมหาไชยมงคล

รู้จักพอ รู้จักสุข

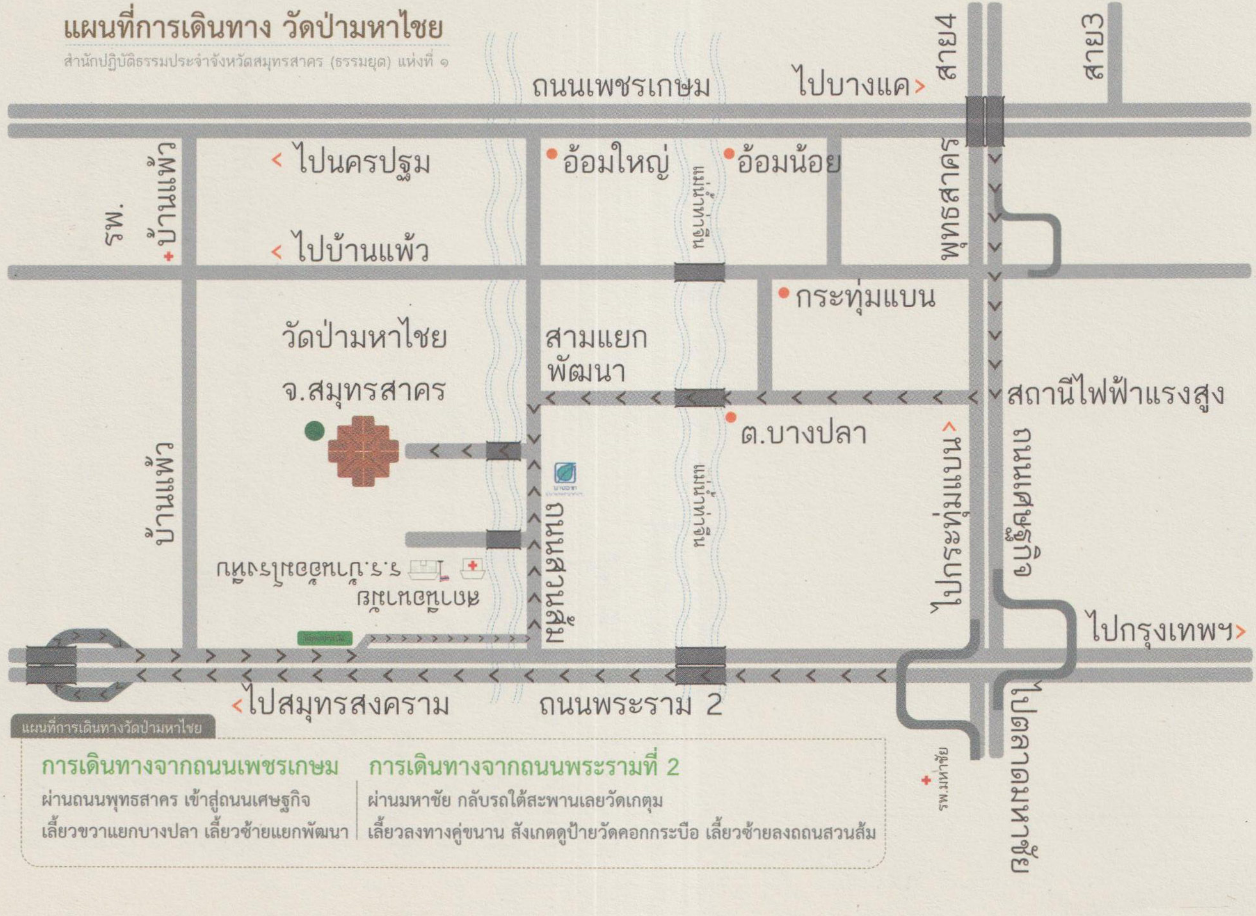

พระครูสิริสุตาภรณ์

(พระมหาประกอบ ธมฺมชีโว)

แผนที่การเดินทาง วัดป่ามหาไชย

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร (ธรรมยุต) แห่งที่ ๑

แผนที่การเดินทางวัดป่ามหาไชย

การเดินทางจากถนนเพชรเกษม

ผ่านถนนพุทธสาคร เข้าสู่ถนนเศษฐกิจ
เลี้ยวขวาแยกบางปลา เลี้ยวซ้ายแยกพัฒนา

การเดินทางจากถนนพระรามที่ 2

ผ่านมหาชัย กลับรถใต้สะพานเลยวัดเกตุม
เลี้ยวลงทางคู่ขนาน สังเกตดูป้ายวัดคอกกระบือ เลี้ยวซ้ายลงถนนสวนส้ม

บรรณานุกรม
ผู้แต่ง : พระครูสิริสุตวราภรณ์ (พระมหาประกอบ ธมฺมชีโว) ป.ธ.๕
ออกแบบปก : ขุมทอง ต้นโพธิ์
จัดรูปเล่ม : ขุมทอง ต้นโพธิ์
ภาพถ่าย : ขุมทอง ต้นโพธิ์
พิสูจน์อักษร : พระครูสิริสุตวราภรณ์
ประสานงานการผลิต : พระวีระ ฐานวีโร
พิมพ์ครั้งที่ 1 วันที่ 10 มิถุนายน 2559
จำนวน 5,000 เล่ม

วัดป่ามหาไชย บ้านอ้อมโรงหีบ ต.บ้านเกาะ อ.เมืองสมุทรสาคร จ.สมุทรสาคร
74000 โทร.๐๘๕-๓๗๙๕๕๘๙
โทรสาร ๐๓๔-๔๓๓๑๓๘
วิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน 97.25 MHz www.watpamahachai.com
Watpamahachai Radio Digital

วัดเป็นสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา
เป็นศูนย์รวมจิตใจในการทำความดี
และที่สำคัญเป็นการสืบทอดพุทธศาสนา
ให้คงอยู่ ไปอีกนานเท่านาน

"ศึกษาธรรม นำปฏิบัติ
พัฒนาจิต คิดค้นทางพ้นทุกข์"

วัดป่ามหาไชย จังหวัดสมุทรสาคร

วัดป่ามหาไชย จ.สมุทรสาคร
บ้านอ้อมโรงหีบ ต.บ้านเกาะ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000
Tel. 085-3795589 Fax : 034433137
www.facebook.com/watpamahachai
www.watpamahachai.com
E-mail : watpamahachai@hotmail.com

สำนักปฏิบัติธรรมประจำจังหวัดสมุทรสาคร (ธรรมยุต) แห่งที่ ๑ วัดป่ามหาไชย จ.สมุทรสาคร